

brat *francišek* 2

»Na splošno je naš planet Zemlja res nekaj posebnega. Ni čudno, da je na njem življenje in da tukaj živi človek. Najbolj posebno je to, da naš planet obdaja plast zraka.«

- ZRAK, VETER, VREME
- MAREC: BOŽJA MATI
- APRIL: MATI BOLEČIN
- Sklic duhovnega kapitlja OFS
- Antoni Gaudí OFS

- 3 **Urednikova beseda**
- 4 **Frančiškova duhovnost**
Veter, zrak in vreme
V vsem tem si ti ...
- 7 **Naša evangelizacija**
Marija in mi v letu 2017
- 12 **Iz naših družin**
Bratsko srečanje ob jaslicah
Pridiga goriškega nadškofa Carla R. M. Redaellija
Kapitelj v Dornavi
Utrine iz Vidma pri Ptuj
- 19 **Frančiškov svetni red**
Sklic duhovnega kapitlja OFS
Duhovne vaje za OFS v Piranu
Še v starosti rodijo sadove
Helena in Primož Černe
Antoni Gaudí
- 28 **Mladi Frančišku**
Duhovne vaje za Frančiškovo mladino
»Sprava s seboj za izgradnjo sveta«: čudovita
pustolovščina betlehemskega otroka
Otroci iz Alepa molijo za svojo državo
#delijezusa
- 32 **Pravičnost in mir**
»Nobelova nagrada za misijonarje«
Kustodiji Svete dežele
Alepi je osvobojen, vendar je pravi mir še vedno daleč
- 34 **Razvedrilo**
Nagradna številčnica
- 35 **Korenine in sadovi**
Javier Garrido: Rožice sv. Frančiška (28)
- 37 **Sveta dežela**
Novice iz Svete dežele
Donatorji pri kolesarjenju v letu 2016
Zimsko potovanje v Skandinavijo 2017
Romarska pot brezjanske Marijine podobe
Tri severne prestolnice

Brat Frančišek – ISSN 1408-0192.
GLASILO FRANČIŠKOVEGA SVETNEGA REDA
(OFS) V SLOVENIJI.

Revija izhaja šestkrat letno.

Izdajatelj:
Založba Brat Frančišek, Prešernov trg 4,
SI-1000 Ljubljana, Slovenija, www.ofm.si/zb/

Za založbo:
Miran Špelič OFM

Člani uredniškega odbora:
Janez Papa OFM (odgovorni urednik)
Fani Pečar OFS (glavna urednica)
Peter Skoberne OFS (naslovnica)
sestre FMM (Naša evangelizacija)
Metod in Mateja Trajbarič OFS (Frančiškov svetni red);
Prispevke za rubriko OFS pošljite na e-pošto:
revija.bf@fsr.si

Gregor Pavlič OFS (Razvedrilo)
NS FRAMA (Mladi Frančišku)
Jernej Kurinčič OFM (Pravičnost in mir)
Miran Špelič OFM (Korenine in sadovi, Naše knjige)
Benjamin Tomažič (Napovednik)
Peter Lavrih OFM (Sveta dežela)

Logotip rubrik:
Aleš Porenta

Fotografije:
Naslovka: Obisk v bolnici, internet
Ostalo: Internet, arhiv revije BF

Oblikovanje in priprava:
Tina Bruno, Založba Brat Frančišek

Tisk: ABO Grafika d.o.o., Ljubljana

Naklada: 2.200

Naslov uredništva:
Ul. škofa Maksimilijana Držečnika 7, SI-2000 Maribor
tel.: 02-22-85-113
E-mail: revija.brat.francisek@ofm.si

Rokopisov in slik ne vračamo.
Revija se vzdržuje s prostovoljnimi prispevki.

Prispevke nakazujte na:
Narodni svet FSR Slovenije,
Prešernov trg 4,
SI-1000 Ljubljana

TRR SI56-2420-1900-4608-820
KBS banka, Maribor; sklic na 00 700-17.

Glasilo izhaja z dovoljenjem cerkvenih oblasti.

Gospod naj ti podari mir!

Zimski mraz in severni vetrovi so se umirili, ozračje se segreva in v deželo nezadržno prihaja pomlad. Preden bomo v polnosti proslavili Življenje, smo bili še posuti s pepelom in smo stopili v sveti postni čas. Letos se je postni čas začel dokaj pozno, saj bo marčevska polna luna na Gregorjevo, to pomeni pred začetkom pomladi, in bo naslednji ščip šele v torek, 11. aprila, velika noč pa je vedno na prvo nedeljo po prvi spomladanski polni luni, torej letos 16. aprila.

Sicer pa v tokratni številki revije Brat Frančišek pozornost posvečamo 4. kitici Frančiškove Hvalnice stvarstva, ki opeva veter, zrak in vreme. Preberete lahko kratko razmišljanje vremenoslovca Andreja Pečenka.

Tudi v marcu in aprilu imate na voljo razmišljanji o Mariji, ki ju s pridom uporabite pri svojih srečanjih v krajevnih bratstvih OFS.

V rubriki Iz naših družin lahko najdete prispevke iz različnih koncev naše domovine: o srečanju ob jaslicah na Sveti Gori in o dogajanju v Vidmu pri Ptuj in v Dornavi.

Ne spreglejte sklica duhovnega kapitlja OFS, ki bo potekal od 31. marca do 2. aprila 2017 v Kančevcih.

Preberite tudi poročilo o srečanju pokrajinskega bratstva Ljubljana in pogovor z zakoncem Černe. Med znanimi člani OFS bomo spoznali velikega arhitekta Antonija Gaudija.

»Vremena se bodo zjasnila« tudi prebivalcem Sirije, Alepo se počasi odmotava iz zank smrti in vojne. Molimo in prosimo zanje, da bi lahko s polnimi pljuči zadihali v ozračju miru.

Želim vam dobro postno pripravo na doživeto praznovanje velike noči!

Vse dobro!
Br. Janez Papa

**Hvaljen, moj Gospod,
v bratu vetru in zraku,
v oblačnem in jasnem
sploh vsakem vremenu,
s katerim ohranjaš svoje stvari.**

(Iz Frančiškove »Hvalnice stvarstva«)

Veter, zrak in vreme

Če bi komu rekel veter, bi najbrž kaj hitro pomislil na burjo. Burja je najmočnejši veter pri nas. Piha na Primorskem in ob Jadranu. V sunkih lahko doseže največje hitrosti okoli 200 km/h. Najmočnejša je v Vipavski dolini in na Krasu. Še močnejša je lahko pod Velebitom na Hrvaškem. In zakaj piha veter? Zaradi razlike v tlaku. Kolikor večja je razlika v tlaku, toliko močnejši je veter. Razlika v tlaku daje moč vetru. Ko piha burja, je ponavadi ciklonsko območje nad severnim Sredozemljem, nad srednjo Evropo pa je zaradi hladnega zraka s severa že nastalo območje visokega zračnega tlaka. Hladen zrak se potem s severnim oziroma severovzhodnim vetrom pretaka nad severno Sredozemlje. Močan veter je lahko tudi jugo, ki piha pred ciklonom nad zahodnim in severnim Sredozemljem. Od juga seveda. V notranjosti Slovenije se ponavadi bolj občuti jugozahodni veter pred poslabšanjem in severni veter po izboljšanju vremena. Severni veter je največkrat najmočnejši pod Karavanami, zato se mu reče karavanški fen. Z vetrom se torej pretaka zrak in s tem meša ozračje. Veter ni samo močan, je tudi šibak. Takrat rečemo, da bo pihal šibak lokalni ve-

ter. Šibak lokalni veter nastane že zaradi različne obsijanosti s soncem. Sonce pač daje energijo vetru.

Na splošno je naš planet Zemlja res nekaj posebnega. Ni čudno, da je na njem življenje in da tukaj živi človek. Najbolj posebno je to, da naš planet obdaja plast zraka. Zemlja ima ozračje oziroma atmosfero. V ozračju so različni plini in tudi voda oziroma vodna para. Voda prihaja v ozračje z izhlapevanjem z vodnih površin. Odvisno od vremenskih razmer je voda v različnih agregatnih stanjih. Lahko je v tekočem stanju ob normalnih vremenskih pogojih, lahko je v plinastem stanju, če je dovolj energije, da voda izhlapi, in nenazadnje je lahko v trdnem, ledenem stanju, če je dovolj mrzlo. Zaradi prehajanja vode iz enega v drugo agregatno stanje pa nastaja tudi vreme.

Najtopleje je v nižjih plasteh ozračja, z višino pa temperatura v atmosferi pada. Vse do nadmorske višine okoli 10 km, kjer temperatura ostane pri okoli -55 °C. Temu delu atmosfere se reče tropo-

pavza. Do te nadmorske višine sega vremensko dogajanje. Tudi nevihtni oblaki poleti se tukaj ustavijo. Nevihtni oblak ima na vrhu vlaknaste oblake. V pogovoru rečemo, da ima laske. Atmosfera se ohlaja in segreva. Ogrevana se s sončnimi žarki, ohlaja pa tam, kjer ni sonca. Na ekvatorju, kjer je sonce najmočnejše, je zato najbolj vroče, na polih, kjer pozimi sploh ni sonca, pa imamo večni led in sneg. Zaradi nagnjenosti zemeljske osi je ta razlika še malo bolj izražena. Pri nas je zato pozimi dan kratek, poleti pa dolg. Na ekvatorju so zaradi velike energije vremenska dogajanja lahko zelo izrazita, na polarnem območju pa bolj umirjena. Na ekvatorju imamo tako živahno tropsko vreme. Nastanejo tudi močne nevihte in tropski cikloni. Na polih pa je vreme umirjeno, polarno.

Precej živahno je vreme tudi v zmernih geografskih širinah, to je v krajih, kjer živimo tudi mi. Hladen zrak se spušča proti jugu in počasi potuje od zahoda proti vzhodu. Tukaj imamo ciklone

in anticiklone. Cikloni so območja nizkega zračnega tlaka, anticikloni pa območja visokega zračnega tlaka. Cikloni nam prinašajo nestanovitno vreme s padavinami. Največ padavin je ponavadi ob frontah. Anticikloni pa nam prinesejo umirjeno in v

glavnem suho vreme. Takšno stabilno vreme smo imeli v decembru 2016 in v letošnjem januarju. V ciklonih pa se zrak steka in dviga. Z dviganjem se ohlaja in zato pride do kondenzacije vodne pare, nastanejo vodne kapljice in oblaki ter padavine. V anticiklonih pa se zrak spušča. Zrak se s spuščanjem segreva in suši, oblaki zato razpadejo, se posušijo. Ob jasnih nočeh se pri tleh bolj ohladi, še posebej v daljših nočeh v hladni polovici leta. Po nižinah zato velikokrat nastane megla ali nizka oblačnost. Tako nastane tudi temperaturna inverzija. To je stabilna plast ozračja, ko temperatura z višino narašča. Zaradi inverzije se ozračje ne more premešati in zato ostane pod inverzijo tudi ves onesnažen zrak.

V zmernih geografskih širinah imamo letne čase. Pozimi je lahko kar mrzlo, poleti pa vroče. V Ljubljani je povprečna letna temperatura 11,3 °C. Najhladnejši mesec je ponavadi mesec januar, ko je povprečna mesečna temperatura 0,6 °C, najtoplejši mesec pa julij, ko je povprečna mesečna temperatura 21,8 °C. Sončnega obsevanja je v celem letu v Ljubljani v povprečju okoli 1800 ur, padavin pa malo manj kot 1400 l/m². Pozimi je manj sonca, ker so dnevi krajši. Pozimi se lahko temperature spustijo globoko pod ledišče. Poleti je sonce močnejše in zato je tudi vroče. Najvišje temperature so lahko v poletnih mesecih kar precej nad 30 °C. Rastline in tudi človek so se dobro prilagodile tem vremenskim razmeram. Pozimi rastline mirujejo, poleti pa rastejo in nam prinašajo plodove. Človek se je tudi moral prilagoditi. Pozimi se zato bolj obleče, ogreva svoje prostore, kjer živi, in ob snegu očisti ceste. Za zimo si mora tudi pripraviti hrano.

Andrej Pečenko, vremenoslovec

V vsem tem si ti ...

Ogenj, ki greje, prinaša svetlobo in luč,
zrak, ki ohranja vsak dih,
neskončno in svetlo zvezdno nebo,
veter, ki veje,
in piš njegov, ki očiščuje nebo in zemljo.
Zemlja, ki hrani kot mati vsa bitja
in daje mnoge darove in plodove,
voda, večni, neusahljivi studenec,
ki vse napoji in brez nje ni življenja.
Beseda, ki vabi in vodi,
bližina, ki podarjena rojeva mnoge sadove.
Ena sama neskončna ljubeča Navzočnost,
meso in kri,
ki v hrano se daje in se deli med ljudi
in nas vse spreminja,
sij nebesne Luči,
ki vedno znova ...
in bo nekoč enkrat za vselej
premagala sleherno temo.
Budno nebeško oko, ki nenehno varuje nas,
zavest, prostor in čas brez začetka in konca,
globina brez dna,
vse brezštevne galaksije,
Tvoja brezmejna in brezkončna Lepota,
moj Bog in moj Gospod
v vsem tem iz večnosti sije!
Rastlina, ki iz semena vzkali in se razraste,
cvet, ki se zate in zame razpre
in v nežno barviti lepoti vzcveti.
Stik dveh dlani, pogled, v katerem
se neskončno nežna bližina ljubezni rodi,
naročje matere, očetova trdna, močna in
tolažeča dlan,

vsak varen življenja in nekoč smrti Pristan,
vrata v večnost, tih prehod
nazaj v naročje Tvoje.
Roka, ki vodi in usmerja umetnika dlan,
to srce, ki lahko hrepeni, vriska, ihti, ljubi,
joče in poje,
veselje in smeh, ki mnoge gube zgledi,
in vse, kar pogum in nove iskre
v očeh razžari,
čisto in jasno oko otroka,
zvedav pogled tujca,
vsako upanje in v nemi prošnji ali v pomoč
iztegnjena roka,
vse ptice, ki v jatah,
podobno kot človeka misel in sanje,
v skrivnostne daljave,
višave in razdalje hite,
učena razprava ali neukega moža in žene
modrost in dobrota,
vsa nebes in tega sveta lepota,
melodija ali pesem preprosta,
četudi brez rim,
le da v njej je srce.
Vse, prav vse to je Tvoj dar,
in v vsem tem
na svoj način zakrito,
kot v tančici skrivnosti,
a obenem očitno in razodeto,
o Bog in Stvarnik mogočni,
eno je samo,
na veke zapisano Tvoje ime!
Sonja Lomovšek

Marija in mi v letu 2017

V letošnjih številkah Brata Frančiška objavljamo spodbude ob eni Marijini lastnosti, za vsak mesec z namenom, da bi v letu, ki smo ga znotraj OFS namenili Mariji, pregledali in ponovno poživili svoj odnos do naše nebeške Matere. Spodbude, ki jih pripravlja s. Valentina Ščuka, so namenjene tako osebnim molitvi in premišljevanju kot tudi za del rednega srečanja. Iste spodbude najdete tudi na spletni strani www.ofs.si.

MAREC: BOŽJA MATI
Način življenja
Vodilo OFS – člen 10

Združeni z Jezusovo odrešilno pokorščino, ki je svojo voljo izročil v Očetove roke, naj (Frančiškovi bratje in sestre) zvesto izpolnjujejo svoje poklicne dolžnosti v raznih življenjskih okoliščinah. Posnemajo naj Kristusa, ubogega in križanega, in naj pričajo zanj tudi v težavah in preganjanju.

Bog očičuje in ohranja Davidovo hišo (Iz 7,13-14)

Tedaj je rekel Izaija: »Slišite torej, Davidova hiša: vam je premalo nadlegovati ljudi, da še nadlegujete mojega Boga? Zato vam bo Vsemogočni sam dal znamenje: Glej, devica bo spočela in rodila sina, ki ga bo imenovala Emanuel.«

Kratka misel za premišljevanje in pogovor: Marija ima popoln nadzor in uvid nad svojo notranjostjo. Njene stanovitnosti ne more nič vznemiriti. Najprej je gospa same sebe, močna in nepremagljiva žena, saj se z vedrino in krotkostjo odloči sprejeti svojo usodo, postati Božja Mati. Nadangelu Gabrijelu se takole odzove na njegovo nepričakovano oznanilo, da bo spočela in rodila

sina, ki naj mu da ime Jezus. Gabrijel ji razodene Božji načrt, ki so ga oznanjali že starozavezni preroki: »Ta bo velik in se bo imenoval Sin Najvišjega. Gospod Bog mu bo dal prestol njegovega očeta Davida ... in njegovemu kraljestvu ne bo konca.« (Lk 1,32-33) Ko Marija izve, kako se bo to zgodilo, izkaže nepojmljivo zaupanje in trdnost v svojih besedah, ko mu odvrne, da ni nič drugega kakor uboga Božja služabnica in da naj Bog stori z njo, kar želi.

V spodnji baziliki sv. Frančiška v Assisiju je Lorenzettijeva freska Marije z Detetom med sv. Frančiškom in sv. Janezom Evangelistom. Mati Božja s pogledom in ljubko z gesto naroča Detetu, naj prej blagoslovi asiškega svetnika kot pa njemu najljubšega apostola. Slikar

je malo pretiraval, a je želel povedati romarjem, da je Frančišek postal Marijin novi ljubljenelec. Res je, da je tudi Frančišek srčno ljubil Marijo, saj je z njo delil Kristusove osnovne izbire in tako v polnosti sodeloval pri odrešenjskem načrtu. »Vsemogočni Oče,« je napisal v pismu vernikom, »je oznanil prihod Besede v telesu svete in častitljive Device Marije, iz katerega ste prejeli resnično meso naše človečnosti in krhkosti. On, ki je bil najbogatejši, je želel s svojo materjo, Blaženo Devico, na tem svetu izbrati revščino.« (FF 181-182)

Tudi mi Frančiškovi si z obljubo v OFS zavestno prizadevamo živeti v skromnosti in sprejemati sebe, brata, sestro, življenje, stvari... takšne, kakršne so. Izročimo se torej v Njegove roke rekoč: »Oče, jaz ne vem nič. Ti veš vse. V tvoje roke se izročam, stori z menoj, kar želiš. Z vsem se strinjam, zgodi se tvoja volja.« Mi vsi smo samo ljudje in v svojem življenju pogosto doživljamo somrak, temo, osamljenost, strah. Živeti vero pa pomeni vztrajno, čeprav naporno, romati skozi temno noč s sinovsko predanostjo, ljubeznijo, razpoložljivostjo, upanjem, vero ...

Molitev k Materi Božji

Marija, moja Mati in Gospa, tebi izročam svojo dušo in telo, svoje življenje in svojo smrt in to, kar po njej nastopi. Vse polagam v tvoje roke, o moja Mati. S svojim deviškim plaščem

me ogrni in podari mi milost čistosti srca, duše in telesa. S svojo močjo me brani pred vsemi sovražniki (...). Prelepa lilija, ti si moje ogledalo, o moja Mati! Amen.

(sv. Favstina Kowalska)

APRIL: MATI BOLEČIN
Način življenja
Generalne konstitucije OFS – člen 10

»Kristus, ubog in križan«, zmagovalac smrti in od mrtvih vstali, največje razodetje Božje ljubezni do človeka, je »knjiga«, v kateri naj se bratje in sestre s posnemanjem sv. Frančiška učijo, zakaj in kako živeti, ljubiti in trpeti. V njem odkrivajo vrednost nasprotovanj zaradi pravičnosti ter smisel težav in križev vsakdanjega življenja. Z njim morejo sprejeti Očetovo voljo tudi v najtežjih okoliščinah in živeti v frančiškovskem duhu miru, v zavračanju slehernega nauka, ki nasprotuje človekovemu dostojanstvu

Jezus je najvišji veliki duhovnik (Heb 5,7-9)

On je v dneh svojega mesa daroval molitve in prošnje z močnim vpitjem

in solzami njemu, ki ga je mogel rešiti iz smrti, in bil je uslišan zaradi spoštovanja do Boga. Čeprav je bil Sin, se je iz tega, kar je pretrpel, naučil poslušnosti, dosegel popolnost in postal vsem, ki so mu poslušni, počelo večnega odrešenja.

Kratka misel za premišljevanje in pogovor: Na Kalvariji ob vznožju križa razodene trpeča Marija svojo globoko vero, ko je molčala in pogumno ponavlja skrivnostni besedi: »Zgodi se, zgodi se.« Ali ji ni Gospod po nadangelu Gabrijelu obljubil: »Ta bo velik in se bo imenoval Sin Najvišjega, Gospod Bog mu bo dal prestol njegovega očeta Davida ... (Lk 1,32)«? Na naše človeško premišljevanje – če je kot mati ob doživljanju strahotne usode svojega ljubljenega sina, ob pogledu na njegove brezčutne krvnike in neutolažljive učence, mogla slutiti, da ga bo na tretji dan ponovno dobila, ker bo vstal od mrtvih – ni in ne more biti odgovora. Morda je sklepala, da bi

Stvarnik mogel vse preprečiti, vso tisto podlo zaroto Rimljanov in Judov proti njenemu pravičnemu sinu. Pogreznjena v temno noč, ki se je zgrnila nad Kalvarijo in silila v njeno notranjost, je zmogla žalostna Mati Božja, kljub v nebo vpijoči krivici, upreti svoj pogled vanj in stati poleg križa. V moči svetega Duha je namreč odgnala mračno misel, da je prevarana. Spoznala je znamenje, da bi mogel Gospod vse to preprečiti, a tega ni storil, ker je bilo v Njegovem odrešenjskem načrtu.

In prav ob vznožju znamenitega lesenega razpela pri sv. Damjanu zasliši mladi in bogati Frančišek glas Križanega, naj vendar popravi njegovo Cerkev. Skrivnostni pomen tistih besed Frančišek dojame šele kasneje ob srečanju z gobavcem, ko se ga usmili in se ga z ustnicami dotakne. Odpove se razkošnemu življenju, zapusti očetovo hišo, obleče si skromen habit, se opasa z vrvjo in prične širom dežele oznanjati evangelij. V svojih molitvah se vselej zaupno obrača tudi na Devico Marijo, posveti ji nekaj kratkih, vendar izjemno lepih verzov in molitev, ki razkrivajo njegovo globoko vdanost nebeški kraljici.

Tudi Frančiškovi smo bili nekoč skrivnostno poklicani k posvečenemu življenju in smo se odzvali na Božji klic, da z življenjem, z notranjo trdnostjo in zvestobo pričujemo za Gospoda in pri našamo nemirnemu svetu Frančiškovega duha, tolažbo, mir, dobroto in ljubezen. Kadar pa smo žalostni, ko nastopijo težki

časi in se tudi sami soočamo z dvomi in padci, se učimo izročati svoje bolesi in trpljenje tudi žalostni Materi Božji, kajti ona zna obrisati naše solze.

Molitev k blaženi Devici

*Sveta Božja Mati, dobrotljiva in vzvišena,
 prosi za nas Kralja,
 izročnega v smrt, svojega preljubega
 Sina, našega Gospoda Jezusa Kristusa,
 naj nam po svoji dobrotljivosti in v moči
 svojega najsvetejšega učlovečenja
 ter svoje najbridkejši smrti odpusti vse
 naše grehe. Amen.*

(sv. Frančišek Asiški)

Sveta Gora

Bratsko srečanje ob jaslicah

8. januar 2017

Brez odnosa z Jezusom ni svetnikov, ni kristjanov!

Res je prijetno, kadar v srcu čutim srečo, veselje, tiho pesem stvarstva.« Tako se začenja znana hvalnica sv. Frančiška Asiškega, ki je v nedeljo popoldne zadonela v baziliki na Sveti Gori. Tam so se na jubilejnim, desetem bratskem srečanju ob jaslicah v organizaciji bratstev Frančiškovega svetnega reda iz Nove Gorice in Gorice zbrali res številni – slovenski in italijanski – verniki. Res je bilo prijetno videti in okušati, kako jih isti duh tiho združuje in med njimi plete pristne bratske odnose, kako je »vsakdo le delček širnega življenja« in kako je vse to »neizmerni dar Ljubezni«.

Na nedeljo Jezusovega krsta, 8. januarja 2017, ko se je liturgično končal božični čas, so se romarji najprej zbrali

v Frančiškovi dvorani v stavbi ob baziliki, kjer je bila še zadnji dan odprta petnajsta razstava jaslic. Nato so se v sprevedu odpravili v cerkev: od oljenke miru so prižgali svečke in z njimi pod oltarjem sestavili napisa MIR in PACE. V slovenščini in italijanščini so prisluhnili odlomkom Frančiškovega življenjepisca Tomaža Čelanskega in tako podoživeli frančiškansko liturgijo ob prvih živih jaslicah v Grecciu; bral je pokrajinski

duhovni asistent p. Mihael Vovk. Nekaj primernih pesmic so darovali otroci veroučnih skupin s Kapele pod vodstvom katehistinje Martine in člani družine Kovačič iz Nove Gorice; petje so spremljali različni instrumenti, požlahtnili so ga tudi odlični solisti. Češčenje Najsvetejšega, ki sta ga z meditacijo spremljala tajnik krajevnega bratstva Kostanjevica-Nova Gorica Stanko Šorli in gvardijan goriških kapucinov p. Lorenzo Zampiva,

je bilo lepa priložnost za poglobitev v skrivnost Božje navzočnosti v svetišču, priprava na sveto mašo, ki jo je nato ob somaševanju lepega števila redovnikov in duhovnikov (med njimi je bil tudi škofov vikar za slovenske vernike v goriški nadškofiji g. Karel Bolčina) daroval goriški nadškof msgr. Carlo Roberto Maria Redaelli. Ta je v homiliji poudaril, da je Božja beseda oblečena v človeške besede, je pa prava, resnična Božja beseda. V evangelijih samo trikrat spregovori Bog sam, trikrat se Njegov glas spusti z neba. Tako je bilo tudi med Jezusovim krstom, o katerem smo slišali v nedeljskem evangeliju. Njegove besede so namenjene nam in nam dajejo razumeti, da »krščanska vera ni skupek nekih naukov, ni razčlenjen moralni nauk, ni vrsta obredov, ampak je globok odnos z Jezusom. Kristjan ni nekdo, ki nekaj verjame, nekaj počne, nekaj slavi, ampak je oseba, ki je Jezusov učenec, sledi Jezusu, posluša Jezusa, Jezusa ljubi.« Vsi svetniki in svetnice so živeli na poseben način ta odnos z Jezusom. Kaj bi bil sv. Frančišek brez nenehnega obračanja k Jezusu? »Brez globokega odnosa z Jezusom ni svetnikov, ni kristjanov.« »Vse

nam mora služiti, da bi spoznali Jezusa,« tudi spomin na jaslice v Grecciu in molitev pri češčenju. Preprosto načelo krščanskega življenja je vprašanje, ki si ga moramo postavljati vsak trenutek: če bi bil Jezus danes na mojem mestu, kaj bi storil, kaj bi rekel, kaj bi mislil, kako bi se odzval, kaj bi čutil? Da bi pravilno odgovorili, je potrebno poznati pravega Jezusa in ne tistega, ki si ga sami predstavljamo, je dejal nadškof. Spoznamo pa ga tako, da beremo in molimo po evangeliju ter gledamo na svetnike kot na osebe, ki so živele kot Jezus. Posnemanje Jezusa ni nekaj zunanjega: s krstom smo postali udje Kristusovega telesa, ni se nam treba pretirano truditi, »moramo samo preprosto biti tisto, kar že smo: Božji otroci.«

Ob koncu maše, pri kateri je orglala in prevajala Kristina Škibin, se je Šorli iskreno zahvalil Jezusu in Mariji; prav svetogorska

Kraljica je namreč pred 10 leti prvič združila pri jaslicah Frančiškove sestre in brate z obeh strani nekdanje meje, da bi skupaj podoživljali »skrivnostne in vesele betlehemske dogodke«. Zahvalil se je vsem, ki skrbijo, da se ta tradicija ohranja, za posebno naklonjenost in zvestobo se je zahvalil msgr. Redaelliju. Ker pa so Frančiškovi sinovi posebno občutljivi do ubogih, kakor je bil ubog sam Jezus, ki je prišel na svet v votlini, so pozvali navzoče, naj darujejo za pediatrično bolnišnico v Betlehemu Caritas Baby Hospital, ki so jo lahko spoznali na lanskem srečanju s s. Donatello. V imenu goriškega bratstva je Daniele Risetto opisal srečanje kot posebno milost in hkrati napovedal, da bo naslednje leto potekalo na italijanski strani. Shod je sklenil nadškof Redaelli, posebno navdušen nad srečanjem, med katerim se mu je porodila posebna želja: čudovito bi bilo, je dejal, ko bi se dve bratski skupnosti kdaj srečali v spremstvu patrov frančiškanov na skupnem romanju ... v Betlehemu, kjer se je resnično rodil Jezus.

Danijel Devetak, Novi glas

Pridiga goriškega nadškofa Carla R. M. Redaellija

Sveta Gora, Jezusov krst, 8. 1. 2017

Bralec, ki bere odlomke iz Svetega pisma med sveto mašo, in sam duhovnik, zaključita branje rekoč: »Božja Beseda« – »Kristusov evangelij« (v italijanščini je ta zadnji »Gospodova beseda«).

In dejansko nam vera v tistih odlomkih ne daje spoznati – ne glede na to, alie gre za nauk, spodbudo, preroštvo, pripoved o dejanju ali čudežu – preprostih človeških besed, ampak Božjo besedo samo.

Beseda, zagotovo preoblečena v človeške besede, razumljena in izražena znotraj neke kulture in nekega jezika (hebrejski, aramejski in grški), kot so jo zamislili in zapisali ljudje in jo je torej treba dobro in z določenim trudom razumeti, a vsekakor pristna Božja beseda. O njej lahko vsak izmed nas naredi za svojo čudovito trditev iz Psalma 118 (Ps 118,105): »Tvoja beseda je svetilka mojim nogam, luč na moji stezi.«

Celo Sveto pismo je Božja beseda in je torej pomenljivo za nas. Je pa nekaj knjig, nekaj odlomkov, ki imajo poseben pomen, na primer evangeliji.

Danes pa bi se rad zaustavil ob neki podrobnosti, o kateri mogoče nismo nikoli razmišljali. Pomembna podrobnost, saj gre za opazanje, da v evangelijih trikrat ne govorijo Jezus, učenci, bolniki, pismouki, farizeji, množica itd., ampak Bog sam. Trikrat se pojavi glas, ki prihaja iz nebes.

Prvič se zgodi med krstom in o tem nam danes pripoveduje evangelist Matej, nekaj podobnega pa beremo tudi

v evangelijih Marka in Luka: »Ta je moj ljubljeni Sin nad katerim imam veselje« (Mt 3,17).

Drugi dogodek, v katerem pride glas iz nebes, je med prizorom spremenjenja na gori, ko se Jezus v spremstvu Petra, Jakoba in Janeza spremeni, postane sijoč, in poleg njega se pojavita Mojzes in Elija. Tudi o tem dogodku pripovedujejo trije evangelisti: Matej, Marko in Luka. V Matejevem evangeliju glas pravi tako: »Ta je moj ljubljeni Sin, nad katerim imam veselje; njega poslušajte!« (Mt 17,5).

In končno je še tretji prizor, ki se ga spominja samo evangelist Janez, ko Jezus, pretresen od trpljenja, ki se bliža, tako prosi Očeta: »Zdaj je moja duša vznemirjena. In kaj naj rečem? Oče, reši me iz te ure? Zavoljo tega sem vendar prišel v to uro. Oče, poveljaj svoje ime!« Tedaj je prišel glas iz nebes: »Poveljčal sem ga in ga bom spet poveljčal« (Jn 12,27-28).

Komu so namenjeni ti glasovi, ki prihajajo od Boga? Seveda nam. Jezus v prizoru, ki sem ga pravkar navedel, to natančno določi: »Ta glas ni nastal zaradi mene, ampak zaradi vas« (Jn 12,30). In kaj nam pravi Bog? Predstavi nam svojega Sina kot ljubljenega, kot tistega, ki je veselje, Očetovo veselje, kot tistega, ki je Očetova Beseda in ki ga je – kot je rečeno v prizoru spremenjenja – treba poslušati.

Bog sam nam torej predstavi Jezusa Kristusa, ne kot navadnega človeka, čeprav je največji, ne kot učitelja, preroka, *liderja*, ampak kot svojega Sina, ki je postal človek, kot tistega, ki je prišel, da bi izpolnil Očetovo voljo, in ta volja je naše odrešenje.

Imenujemo se in smo kristjani, ker priznavamo v Jezusu odločilno Božjo Besedo, priznavamo v njem Božjega Sina, ki je postal človek in nam je podaril Božje besede in svoje lastno življenje.

Krščanska vera torej ni skupek naukov, ni razčlenjen moralni nauk, ni vrsta obredov, ampak je globok odnos z Jezusom. Kristjan ni nekdo, ki v nekaj verjame, nekaj počne, nekaj slavi, ampak je oseba, ki je Jezusov učenec, sledi Jezusu, posluša Jezusa, ljubi Jezusa.

Vsi svetniki in vse svetnice, vsak na svoj način, so živeli predvsem ta osebni odnos z Jezusom. Pomislimo, kaj bi bil sveti Frančišek, njegova osebnost, njegovo življenje, njegova zgodba, brez neprestane povezanosti z Jezusom. S tistim Jezusom, ki mu je govoril pri svetem Damjanu, tistim Jezusom, ki ga je prepoznal v gobavcu, tistim Jezusom, ki ga je občudoval v otroku v Grecciu, tistim križanim Jezusom, s katerim se je tako poistovetil, da je na lastnem telesu prejel njegove rane.

A to, kar velja za svetega Frančiška, velja za vsakega svetnika, za vsako svetnico. Brez globokega odnosa z Jezusom ni svetnikov. A moramo tudi dodati – ni kristjanov.

Vse nam mora služiti, da spoznamo Jezusa, da ga poslušamo, da smo z Njim, ga ljubimo. Tudi spomin na jaslice v Grecciu danes popoldan in molitveno češčenje sta bila samo načina, da bi spoznavali Jezusa in bili z Njim.

Pa tudi naše življenje samo mora biti z Jezusom in moramo živeti kot On. Zelo preprosto načelo krščanskega življenja je vprašanje, ki si ga moramo postavljati vsak trenutek, ob najbolj pomembnih odločitvah, a tudi ob tistih vsakdanjih: »Če bi bil Jezus danes na mojem mestu, kaj bi naredil, kaj bi rekel, kaj bi mislil, kako bi se odzval, kaj bi čutil?«

Da bi pravilno odgovorili na ta vprašanja, je potrebno spoznati pravega Jezusa in ne tistega, ki si ga mi predstavljamo. In da bi ga spoznali, imamo dve zelo pomembni poti: branje, meditiranje in molitev ob evangeliju ter spoznavanje svetnikov in svetnic, da bi videli v njih osebe, ki so živele kot Jezus.

Ob koncu dodajam še opombo. Naše življenje z Jezusom, naše posnemanje Njega, ni nekaj zunanjega, dodanega naši osebi. S krstom, našim krstom, smo postali otroci Sina, postali smo udje Kristusovega telesa in dan nam je bil Duh, dar, ki ga je potrdil zakrament svete birme.

Ni se nam torej treba truditi, recimo z velikim in prizadevnim naporom volje, da bi bili kot Jezus. Moramo pa preprosto biti tisto, kar že smo: Božji otroci, ki jih ljubi Oče in vodi Sveti Duh. Taki smo postali s krstom, to moramo samo živeti z Božjo milostjo in pomočjo in vzorom Marije, ki jo častimo v tem lepem svetišču, s svetim Frančiškom in vsemi Božjimi svetniki in svetnicami.

Kapitelj v Dornavi

Kapitelj v Dornavi, ki je bil 21. januarja 2017, sva se udeležila z bratom Jožetom Kozlom. Ta kapitelj je bil dokaz, kako živ je Frančiškov duh ponižnosti v naših sestrah (seveda tudi v bratih, le da jih v Dornavi ni). Zbralo se je 11 sester. Po duhovnem uvodu je povzel besedo brat Jože in spregovoril o tem, kaj je bratstvo OFS, ki bdi tudi nad FRAMO in FO oziroma nad mladino, čeravno so ti stiki večkrat šibki. Sestre so povedale, da imajo srečanje približno šestkrat na leto, in sicer skoraj ves dan, od 10. do 16. ure. Njihov asistent je p.

Jože Osvald. Na srečanju molijo, prisluhnejo katehezi, se pogovarjajo, družijo se ob mizi pri kosilu in popoldanskem slavljenju Najsvetejšega.

Na kapitlju so sestre v ponižnosti sprejele vse službe, brez omahovanja tudi službo bratske animatorke. Za predsednico je bila izvoljena s. Marija Arnuš, za podpredsednico s. Marija Prosenjak, za tajnico s. Marija Stiene, za blagajničarko s. Ivanka Vogrinec, za službo odgovorne za vzgojo in za bratsko animatorko s. Marija Zorko. Dornavske Frančiškove sestre pričajo v svojem okolju, da leta ne določajo mladosti duha.

Doroteja Emeršič

Utrinek iz Vidma pri Ptuju

V župniji Svetega Vida smo 14. 1. 2017 imeli drugo srečanje vseh Frančiškovih. Na srečanju smo se zbrali Frančiškovi otroci s starši in animatorji, patri ter Frančiškova družina. Druženje je potekalo v slogu Frančiškovih iger. Najprej so nam Frančiškovi otroci pod vodstvom animatork z dramsko igro postavili nekaj ugank in nam tako predstavili, kaj so skozi leto na srečanjih počeli. Sledila je predstavitev Frančiškove družine, temu pa Frančiškove igre. Najprej

smo se razdelili v mešane skupine in skupinam nadeli imena. Nato smo izbrali komisijo, ki je budno in strogo ocenjevala ter točkovala vsako izmed iger. Igre so bile res zelo zahtevne, vendar so se vse ekipe zelo dobro znašle, tako da je na koncu o zmagovalcu odločal žreb. Zmagala je ekipa Angelčkov. Po napornih tekmovalnem delu je sledila zakuska. Frančiškova družina Svetega Vida je na koncu vse prisotne obdarovala s skromnimi darilci. Vsem se zahvaljujem za tako prijeten dan, poln smeha in veselja. Komaj čakam, da se leto obrne in se spet zberemo na Frančiškov dan, poln zabave.

Jože Kozel

Frančiškov svetni red Slovenije

Narodni svet

SKLIC DUHOVNEGA KAPITLJA

FRANČIŠKOVEGA SVETNEGA REDA SLOVENIJE

Drage sestre in bratje OFS ter duhovni asistenti!

Sklicujem

Narodni duhovni kapitelj Frančiškovega svetnega reda Slovenije, ki bo od 31. marca do 2. aprila 2017 v Domu duhovnosti Sv. Benedikt v Kančevcih.

Tema duhovnega kapitlja bo

Devica Marija in Frančiškovi.

V glavni katehezi v soboto nas bo nagovoril nadškof msgr. Stanislav Zore OFM.

Naj nas v pripravi na kapitelj spremljajo naši priprošnjiki sv. Božja mati Marija, sv. Frančišek in sv. Klara, sv. Elizabeta Ogrska in sv. Ludvik IX. ter nam skupaj z molitvijo vseh bratov in sester OFS izprosijo obilo delovanja Sv. Duha.

Mir in dobro

Ljubljana, 20. februarja 2017

br. Metod Trajbarič OFS, predsednik narodnega sveta

Duhovne vaje za OFS v Piranu

Vse sestre in bratje OFS ter ostale, ki vam je sveti Frančišek všeč, vabimo na duhovne vaje za OFS, ki jih bo vodil kapucin br. Jurij Štravs.

Dobili se bomo v petek, 3. marca 2017, v Piranu ob 18.00 uri. Zaključek bo v nedeljo s kosilom.

Stroški za vse dni (oz. dva polna penziona) znašajo 50,00 € (25,00 € na dan za polni penzion brez lastne posteljnine). Dodatek za posteljnino znaša 5,00 € na dan.

Prijave zbira p. Slavko Stermšek na naslov slavko.stermsek@rkc.si ali na telefon 041 752 395.

V prijavi napišite svoje ime in priimek, naslov, e-naslov in telefonsko številko.

Lepo vabljeni!

Še v starosti rodijo sadove

(Ps 92,15)

To je bil naslov letošnjega srečanja svetov krajevnih bratstev Ljubljana, ki je bilo 11. februarja 2017 v minoritskem samostanu sv. Maksimiljana Kolbeja v Ljubljani.

Vse udeležence srečanja je pozdravila predsednica PS OFS Ljubljana s. Marjetka Birk. Srečanje je sovpadalo z obletnico prikazovanj Lurške matere božje in s svetovnim dnem bolnikov. Zbralo se nas je 21 članov, p. Jaroslav Knežević in p. Danilo Holc.

Srečanje smo pričeli z nagovorom p. Jara Kneževića z naslovom **Še v visoki starosti bodo dajali sadove (Ps 92,15)**. Vsi skupaj smo zmolili **Ps 91 Hvalnica Gospodu in Stvarniku** v dveh zborih. Za uvod v predavanje smo poslušali pesem Adija Smolarja z naslovom Daleč je za naju pomlad in sodelovali s petjem.

V OFS je veliko starejših. Dr. Ramovš deli starost na tri obdobja: starost od 66. do 75. leta je zgodnja starost in so člani še aktivni, od 76. do 85. leta se privajajo na upadanje moči in večina zakoncev ostane samih, po 85. letu pa večinoma postanejo prejemniki pomoči. Starost ima posebne življenjske naloge, ki niso

nič manj pomembne. Važno je, da starost sprejmemo, živimo kakovostno, sprejmemo pomoč drugih ter da smo povezani z mladimi. Večina starejših na prehojeni poti nabere veliko duhovnega bogastva. Kot je Marija hitela Elizabeti na pomoč, je tudi v našem življenju pomembno srečanje in pomoč med generacijami. Z lepim odnosom do starejših in onemoglih se med seboj bogatimo. Življenje mine kot sapica, a ne vedno kot mirna sapica, ko pridejo preizkušnje. Sodobna družba pozablja na starost in smrt.

P. Jaro je vsem razdelil gradivo za razmišljanje in poglobitev iz Evangelija (Mt 7,12, Mt 25,40, Mr 14,7, Lk 6,31) in posameznih členov Vodila in Generalnih konstitucij OFS, ki se nanašajo na skrb za bolne in onemogle brate in sestre.

S. Marta Hribovšek iz KB Kamnik nam je spregovorila o delu in življenju s starejšimi. Dela v domu sv. Katarine v Mengšu. Vsi so kot velika družina, kot drugi dom. Med oskrbovanci so taki, ki lahko še kaj postorijo (npr. pomoč pri pripravi hrane), nekateri so nemočni kot otroci. Med njimi so tudi dementni, ki več ne razumejo, kaj se okrog njih dogaja, razumejo pa jezik ljubezni. Ob nedeljah se udeležujejo sv. maše, kjer sodelujejo po svojih močeh z molitvijo in petjem. Težko pa je, ko umirajo.

S. Antonija Colnar iz KB Novo mesto je predstavila življenje in delo v njihovem bratstvu. Med njimi je večina starejših. V bratstvu je 14 sester. 2 sestre sta starejši od 90 let, 6 sester več kot 80 in nekaj malo mlajših. Kljub starosti redno obiskuje srečanja 8 do 9 sester. Vedno je poskrbljeno za povabilo in prevoz. Za tiste, ki na srečanje ne zmorejo priti, poskrbijo za prejetje Najsvetejšega. Srečanje poteka dve uri, najprej kateheza, nato pogovor in podelitev misli, pesem, agape. Pol ure pred sv. mašo pa molijo rožni venec. Vsak mesec 27. eno uro molijo pred Najsvetejšim za mir.

Nadaljevali smo delo po skupinah, kjer smo razpravljali o treh vprašanjih:

- 👉 H katerim konkretnim dejanjem so me vzpodbudila pričevanja?
- 👉 K čemu smo poklicani kot bratstvo in kot posameznik v bratstvu (z vidika medosebnih odnosov)?
- 👉 Katere prepreke vidim za uresničitev dejanj in poklicanosti?

S pomočjo ugotovitev smo pripravili nekaj vprašanj za okroglo mizo:

- 👉 Kako se pripraviti na svojo onemoglost?
- 👉 Kako doživljati starost med vernimi in nevernimi?
- 👉 Kako prestopiti prag hiše in kako začeti pogovor?
- 👉 Kako vključiti mlade, da začutijo starejše brate in sestre?

Na koncu smo zmolili molitev ob godu Lurške Matere Božje.

Jezus, tvoja Luč in tvoje trpljenje razsvetljuje moje življenje in mu dajeta smisel. Znal si se z ljubeznijo podrediti Očetovi volji. Pomagaj, da bom isto storil tudi jaz. Posebno pa te prosim, da bi moje trpljenje rodilo sadove v tistih, ki jih ti kličeš, da bi svoje življenje popolnoma darovali Očetu po Mariji v Frančiškovem svetnem redu. Amen.

Srečanje smo zaključili s sv.mašo.

Zahvala vsem, ki so se trudili, da je srečanje potekalo v dobrem duhu. Moči smo si okrepili z okusno pico, pecivom, čajem in kavo. Ob zaključku pa predvsem zahvala Bogu za vse, kar smo prejeli.

s. Dragica Zupančič, KB Sostro

S. Marta Hribovšek, KB Kamnik:

To, kar jaz zdaj dajem starostnikom, ki so mi zaupani, želim tudi sama prejeti, ko bom na njihovem mestu. Ko daješ, ogromno tudi prejemaš in se bogatiš. Vsem polagam na srce: Obiskujte starejše brate in sestre in jih poskušajte razumeti v njihovi stiski.

S. Antonija Colnar, KB Novo mesto:

Želim poudariti, da sem globoko prepričana, da nam vse navedeno uspeva, ker so odnosi med izvoljenimi, posebno med predsednico in tajnico dobri, razumevajoči in z vedenjem, da vsaka stori tisto, kar zmore in zna, ne glede na »uradne« zadolžitve. To dobro vpliva na vso družino.

Pogovor z brati sestrami OFS

Helena in Primož Černe

Sta starša 5 odraščajočih otrok in dejavna člana v svoji župnijski skupnosti. Frančiškovo karizmo živita med brati in sestrami v KB Šiška.

Helena, kako se spominjaš svojega otroštva? Kdaj si prvič slišala za svetega Frančiška?

Imela sem srečno otroštvo v krogu dobre družine. Odraščala sem v Novem mestu, v frančiškanski župniji. Tako so bili patri frančiškani moji prvi kateheti. O svetem Frančišku so mi najprej seveda govorili po otroško: da je bil ubog, preprost, iskren, da je govoril pticam, volku, ...

Kako te je nagovarjal v odrasli dobi?

Kasneje me je nagovarjal s svojo dobrodelnostjo, očetovskim odnosom z brati, pogumom in predvsem s ponižnostjo. V času študija sem rada zahajala v frančiškansko cerkev na Tromostovju, pozneje tudi s Primožem, takrat še bodočim možem. Preko novih znancev, prijateljev, so naju poti nekaj let po poroki počasi pripeljale v skupnost bratov in sester FSR. Pridružila sva se novonastalemu bratstvu (takrat) mladih, večinoma zakoncev z majhnimi otroki.

Oba s Primožem sta se pridružila Frančiškovemu svetnemu redu, kjer sta leta 1999 tudi naredila zaobljube? Kako živita to karizmo v svoji družini, službi, župniji?

Primož: Sam sem se pravzaprav pridružil bolj zato, da bi Heleni na tej poti delal družbo. Frančiška sem globlje spoznal preko knjig, skupne obravnave njegovih besedil ter romanj v Umbrijo. Žal me kaj posebno ni nagovoril. Tako je, smo si pač različni ...

Oba: Po poroki sva zaživela v župniji, ki je »škofijska« ter živi in diha drugače ... Frančiškovo ime, in kar je z njim povezano, se ne omenja, kar je nekako razumljivo. Opažava, da so tudi ljudje medsebojno precej odtujeni. Z njimi skušava pač živeti neko neformalno človeško bližino, preprostost.

Po svojih močeh pomagava pri katehezi, branju in pripravi na zakon.

Najine otroke bi rada vzgojila k skromnosti, iskrenosti, nenavezanosti na minljive dobrine, k občudovanju, k primernemu odnosu do okolja in narave.

Kako naj OFS odgovarja na znamenja časa, da bi nagovoril več bratov in sester, morda več mladih?

Primož: Vsaka organizacija oziroma ustanova je privlačna za določen krog ljudi s skupnimi interesi, če odgovarja na njihova vprašanja in se ljudje v njej najdejo. Trenutno stanje v OFS, vsaj kot ga poznam in doživljam sam, zadovoljuje v večini starejše ljudi, ki si želijo druženja in skupne molitve. Zakonci in starši, mlajši ali starejši, potrebujejo nekoliko drugačen pristop, mladi spet nekaj drugega; vsak pač doživlja Boga na svoj način in se mu bliža preko drugačnih sposobnosti in aktivnosti. Zagotoviti vse vsem in vsakemu ustreči je težka naloga. Menim, da OFS ta trenutek stoji v prevelikih čevljih. Oklepa se togih pravil in izgublja se v strukturah. Motijo me na primer pravila za izvedbo volitev, kaj in kdaj mora kdo kaj reči itd, medtem ko za ocenjevanje dela izvoljenih v posa-

mezne službe ni nikakršnih pravil ... Ni jasno zastavljenih ciljev, in ko je treba preiti iz struktur v vsebine, se nič ne zgodi. Na srečanja bratstva bom prihajal rad, ko bom tam dobival odgovore na svoja vprašanja in pomoč pri reševanju problemov ali ko bom tudi sam lahko podal kako rešitev svojim bližnjim. Verjamem, da to velja tudi za druge. Tudi situacija širše v Cerkvi je podobna. Ljudje v njej ne najdejo več svojega zatočišča. Zunanja klima jih ne sili več k podrejanju celo pod različnimi grožnjami. Cerkve se praznijo, ostajamo le tisti, ki izražamo iskreno vero. Sprašujemo se, zakaj je tako. Za doseg sprememb bi

Na srečanja bratstva bom prihajal rad, ko bom tam dobival odgovore na svoja vprašanja in pomoč pri reševanju problemov ali ko bom tudi sam lahko podal kako rešitev svojim bližnjim. (Primož)

... počasi dojemava, da Bog ne daje »zalog«, da ni počitka, ampak je potrebno zaupanje. (Helena)

počitka, ampak je potrebno zaupanje. Vodi naju beseda iz Evangelija, ki govori o pticah neba, ki jih Bog hrani, čeprav ne sejejo in ne žanjejo, mi pa smo vredni še veliko več, in da moramo najprej iskati Božje kraljestvo in njegovo pravičnost, pa nam bo vse, kar potrebujemo, navrženo (prim. Mt 6,26.33).

Draga Helena in Primož, hvala za vajino pričevanje in za vse misli, ki sta jih delila z nami. Upam, da nas bodo nagovorile za konkretna dejanja. Želim vama veliko volje in poguma na poti s sv. Frančiškom.

Pogovor pripravila Mateja Trajbarič OFS

bilo potrebno verjetno marsikaj spremeniti, tudi v odnosih med kleriki in laiki ter marsikaj znotraj struktur Cerkve. To pa (zaenkrat) ni mogoče. Razlogi so verjetno kompleksni.

Bi še kaj rada sporočila našim bralcem?

Helena: Včasih se naju v življenju loti neko malodušje, ne vidiva nobenih rezultatov, padeva ... Tako počasi dojemava, da Bog ne daje »zalog«, da ni

Znani člani Frančiškovega svetnega reda

Antoni Gaudí

Antoni Gaudí – katalonski arhitekt umetnostne smeri *art nouveau*, ki je poznan po svojem izvirnem slogu in izjemnem osebnem oblikovanju, je bil rojen leta 1852 v Riudomsu v bližini Reusa v Tarragoni (Španija). Njegova družina ni bila posebej premožna, oče je opravljal poklic kotlarja. Poleg tega je bil mali Antonio, najmlajši od petih otrok, že v ranih letih zaznamovan z revmo, kar mu je preprečilo brezskrbno tekanje z vrstniki in pogosto je moral jahati na osličku. Čeprav mu je bilo onemogočeno normalno otroško življenje, pa je Gaudí odrasle že takrat navduševal s svojo sposobnostjo opazovanja in smislom za malenkosti. Ni bil med najboljšimi v razredu, izjema je bila geometrija, kjer je blestel.

Kot sedemnajstleten je prišel v Barcelono in začel študirati na Višji tehnični šoli za arhitekturo. Zaradi pomanjkanja denarja je vzporedno delal kot tehnični risar in oblikovalec pohištva. Pri tem se je povezal z dvema znanima katalonskima arhitektoma, Josepom Fontserèjem in Joanom Martorellom – posebno slednji je s svojo neogotsko arhitekturo pomembno vplival na njegovo kasnejše delo. Ko je leta 1878 njegov profesor Elies Rogent podpisal njegovo diplomu, je rekel: »Kdo ve, ali smo diplomu dali norcu ali geniju. Čas bo pokazal.«

Leta 1883 je začel z oblikovanjem lovskega paviljona za Eusebija Güella, svojega mecena, v Garrafu in s projektom Sagrade Familie. Med letoma 1883 in 1909 se je lotil še mnogo

drugih gradenj, npr. mestna palača za Güella v Barceloni, škofovska palača v Astorgi, Colegio Terasino, Casa de los Botines v Leonu, Casa Calvet v Barceloni, za katero mu je mesto podelilo priznanje za najboljšo stavbo leta idr. Nenavadni in arhitekturno novi objekti, ki jih je zgradil, so ga proslavili, prav tako parki, ki jih je odlikoval drzen, razgiban slog.

Desetletje po letu 1910 je bilo za Gaudija težko, saj je umrlo kar nekaj ljudi, ki so mu bili blizu – nečakinja Rosa leta 1912, pomočnik Francesc Berenguer leta 1914, prijatelj škof Josep Torras i Bages leta 1916, in leta 1918 njegov prijatelj in meceni Eusebi Güell. Hkrati pa je deželo prizadela gospodarska kriza. Zaradi tega je svoje delo posvetil izključno gradnji Sagrade Familie oziroma Cerkvi ubogih, kot so jo imenovali. »Moji dobri prijatelji so mrtvi, nimam več prijateljev,

ne strank, ne prihodnosti, ničesar več. Tako se lahko povsem posvetim cerkvi,« je dejal. Leta 1936 je bila njegova delavnica med špansko državljansko vojno poškodovana in uničenih je bilo precej načrtov in dokumentov.

Gaudí je vedno zagovarjal katalonsko samostojnost, predlagali so mu celo, naj kandidira za župana, kar je zavrnil. Zaradi sodelovanja v demonstracijah proti ukinitvi katalonščine je bil celo zaprt.

7. junija 1926, med vsakodnevnim sprehodom do cerkve svetega Filipa Nerija, kjer je opravljal svoje molitve in bil pri spovedi, ga je zadel tramvaj in je izgubil zavest. Ker so ga zaradi njegovih oblačil imeli za berača, je minilo kar nekaj časa, preden so mu nudili pomoč. Ko so ga prepoznali, so ga želeli odpeljati iz bolnišnice za reveže v boljšo, kar pa je zavrnil. Umrli je 10. junija 1926, star 73 let. Njegove zadnje besede so bile: »Amen. Moj Bog, moj Bog!« Dva dni kasneje je bil pokopan v kripti Sagrade Familie. Na dan pogreba se je po Barceloni vila dolga kolona več tisoč ljudi, ki so temu velikemu arhitektu hoteli še zadnjič izkazati spoštovanje.

Na njegovem nagrobnem kamnu je zapisano: »Antoni Gaudí Cornet. Iz Reusa. V 74. letu, človek vzornega življenja, izjemen umetnik, avtor tega čudovitega dela – cerkve, umrl v sluhu svetosti 10. junija 1926. Prah velikega moža čaka na vstajenje od mrtvih. Naj počiva v miru.«

Zaradi njegovega zglednega krščanskega in asketskega življenja je barcelonski nadškof Ricard Maria Carles začel s postopkom za Gaudíjevo beatifikacijo, ki jo je Vatikan leta 2000 potrdil. Deset let kasneje je bil razglašen za blaženega.

Darovi za revijo BF

3.10.2016	Koce Nataša	10 €
17.10.2016	Zorka Svara	20 €
19.10.2016	Hack Janos	20 €
25.10.2016	ŠŠ Lj-Strmi Pot in ŠŠ Zemun	30 €
3.11.2016	Vilar Mara	5 €
7.11.2016	Batinič Janja	100 €
25.11.2016	Monika Kovač	15 €
30.11.2016	Kozmus	10 €
1.12.2016	Vilar Mara	10 €
1.12.2016	Aleksandra Plesničar	15 €
5.12.2016	Spendal Ferdinand	60 €
12.12.2016	Jesenovec Marija	20 €
14.12.2016	Marija Svenšek	20 €
19.12.2016	Silvana Šivic	30 €
22.12.2016	Frančiška Jurkovnik	10 €
26.2.2016	Marija Bizjak	10 €
26.2.2016	Tone Bambič	10 €
30.12.2016	Acanski Elizabeta	15 €
7.11.2017	Tilka Eiselt, Lj	20 €
11.2.2017	ŠŠ Celovec	40 €
SKUPAJ		470 €

Bog povrni vsem darovalcem!

Duhovne vaje za Frančiškovo mladino

Od 3. do 5. marca 2017

bodo v Vipavskem Križu duhovne vaje za Frančiškovo mladino.

Zbrali se bomo pod naslovom: Reci DA!

Prijave potekajo do zapolnitve mest! Pohitite!

www.fo-frama.org

Reci: DA!

Duhovne vaje Frančiškove mladine

3. – 5. 3. 2017 v Vipavskem Križu

- Si dijak, študent ali mladenič/mladenka od 15. do 30. leta starosti?
- Si želiš poglobljene priprave na velikonočne praznike v sproščenem vzdušju v družbi mladih iz cele Slovenije?

Če si na vprašanji odgovoril/-a z DA, se prijavi na:

karin.crnigoj@gmail.com

Cena vikenda: 25 EUR

Prijave sprejemamo do 22. 2. 2017!

»Sprava s seboj za izgradnjo sveta«: čudovita pustolovščina betlehemskih otrok

Učimo se sprijazniti se s svojimi težavami, se z njimi soočiti, predvsem pa se učimo rasti iz njih, pa tudi iz težav drugih vrst. In potem se naučimo biti kritični v svoji presoji, pri reševanju problemov, in jih več ne rešujemo le nagonsko,« je povedal Ibrahim, ki je star 13 let.

Danes zjutraj se je udeležil sestanka v okviru mediacije med vrstniki v enem od razredov Centra za nenasilje Wi'am v Betlehemu. Vsak dan je veliko predavanj za različne šole v mestu, ki sodelujejo pri učenju socialnega ozaveščanja, ki jih vodijo strokovnjaki centra.

»To je nekaj res lepega in zelo koristnega zame,« nadaljuje, »tudi takrat, ko me ni tukaj, pogosto govorim o tem s prijatelji drugje, saj pomaga vsakomur. Učimo se vesti umirjeno, s spoštovanjem do vsakogar in brez diskriminacije zaradi spola ali rase.«

Pobuda poteka v Betlehemu že več let ob podpori Združenja pro Terra Sancta. Namen projekta je izobraževati fante in dekleta v mestu in okolici o strpnosti in medsebojnem spoštovanju, da bi »reševali težave pri njihovih koreninah,« pojasnjuje vodja centra. Dejstvo je, da nasilje v palestinskih šolah narašča: skoraj 50 % otrok je bilo priča prizorom nasilja v razredu in 51 % jih je priznalo, da so bili agresivni do svojih vrstnikov ali učiteljev.

To je velika priložnost za te otroke, ki vidijo nasilje okoli sebe in doživljajo neprestane napetosti v mestu.

»Učim se odpravljati predsodke, ki bi jih lahko imel do drugih, preden jih spoznam, in to pomeni pot do bolj zanimivega in lepšega življenja,« pravi mali Emaya.

Drugi otroci se strinjajo. Vsi, podobno kot Emaya in Ibrahim, razumejo in se strinjajo, da je pomembno spoznati sebe in druge, biti »pošten in kritičen« ter graditi, ne pa uničevati.

Tudi zato, ker, kot pravi Emaya, sanjajo tudi o prihodnosti: »Česar smo se naučili tukaj, nam bo pomagalo tudi, ko bomo vzgajali lastne otroke, skratka, v lastni družini.«

Otroci iz Alepa molijo za svojo državo

Medtem ko je bilo zunaj slišati bombne napade in raketni ogenj, je v naši župnijski cerkvi več kot sto otrok molilo molitev svetega Frančiška: »Gospod, naredi me za orodje svojega miru,« vsi pa so mahali z belimi zastavami z besedami »Mir v Alepu«, poroča p. Ibrahim Sabbagh.

Navdih za pobudo z naslovom »Otroci molijo za mir« so dobili tukaj. Kustos Svete dežele, p. Francesco Patton, ga je takoj sprejel in ga preoblikoval v vabilo Kustodije Svete dežele in reda manjših bratov Cerkvi po vsem svetu in vsem ljudem dobre volje, da organizirajo molitev za mir vsako prvo nedeljo v mesecu.

Cilj je okrepiti prizadevanja za končanje vojne in trpljenja civilnega prebivalstva, med katerim so najbolj ranljivi otroci. Nekateri od njih poznajo samo življenje v vojni. Nekateri so bili rojeni med stalnimi bombnimi napadi. Doživeli so globoke psihološke travme, trpijo zaradi podhranjenosti, pomanjkanja vode, električne energije in ustrezne

zdravstvene oskrbe, pa tudi zaradi mraza in lakote. Njihovi obrazi se borijo za nasmehe. Trpljenje jim seva skozi prestrašene oči. Več let so živeli v stiski. Zbudijo se v odjeke eksplozij, bombardiranj in izstrelitve raket. Nikoli ne veš, kje bo odjeknila naslednja eksplozija, ki vedno in brez usmiljenja prizadene civiliste.

Na začetku evharistične daritve so otroci prinesli na oltar svečo – znak našega občestva z vsemi ljudmi po svetu, ki so združeni z nami v molitvi za mir. Med procesijo darovanja so Gospodu predstavili vse svoje trpljenje, izraženo skozi simbole. Ko so jih postavili na oltar, so prosili Jezusa, naj spremeni njihovo žalost in razočaranje v upanje.

Igrače, balon in metulji so simbolizirali njihovo otroštvo, nedolžnost in tudi najdražje predmete, ki jih imajo. To svojo dragoceno lastnino so ponudili Gospodu sredi vojne, uničenja in nasilja.

Iz razbitin rakete so naredili vazo, napolnjeno s cvetjem, kot simbol svoje bolečine zaradi izgube in smrti sorodnikov in prijateljev v vojni in strahu pred raketami, ki ogrožajo njihova življenja in življenja njihovih najbližjih. To je simbol v obliki bolečine, ki je tako preoblikovan v daritev

za Gospoda. Je simbol odpuščanja, ki prihaja iz src, napolnjenih s Svetim Duhom.

Na rdečem ozadju, ob soju sveč so izpisali besedo »Alepe«, ki je njihovo ljubljeno me-

sto, razorano v vojni, in iz katerega je velik del prebivalstva razselen. Globus z golobico, ki leti prek njega, predstavlja njihovo molitev za mir v Siriji in po vsem svetu – tisti mir, katerega odsotnost povzroča toliko trpljenja.

Ob oltarju je plakat, na katerem je krava roka, ki je izpisala: »Ustavite vojno.«

Ob koncu praznovanja so dekleta z gibi izrazila pesem, kot bi dvigovala svojo molitev k Bogu:

»Gospod naj podari mir naši državi in vsaki osebi na svetu.

Samo Ti, Gospod, lahko izpolniš svet z mirom.

Mir, mir Božjemu ljudstvu vsepovsod.

Kakršna koli bolečina nas zadene,

tvoje ime ostaja, Gospod,

kot iskra upanja in miru.

Mir, mir Božjemu ljudstvu vsepovsod.

Iz Alepa, izvira žalosti, krika, upanja in vere

želimo živeti usmiljenje

in širiti mir po svetu.

Mir, mir Božjemu ljudstvu vsepovsod.«

Vse pesmi med mašo so pozivale k miru. Skupaj z otroki želimo biti ambasadorji odpuščanja. Tega nas uči Jezus s svojim zgledom. On, ki je odpustil svojim morilcem. Vsakič, ko se zberemo, molimo tudi za tiste, ki udarjajo in ubijajo.

Samo odpuščanje ni dovolj. Pravičnost in dialog sta prav tako zelo pomembna, ko pa vse to ne uspe, pomaga le molitev, ki mora biti naše edino orožje.

V nedeljo smo z otroki klicali Božjega Duha na voditelje narodov za mir, ne le v Siriji, temveč po vsem svetu. Prepričani smo, da Gospod sliši vpitje svojih »malih« in molitev teh »malih« na svetu bo priložnost, da se bodo zamislili in spreobrnili tudi »veliki«.

PRIDI.COM

#deliJezusa

Imaš računalnik,
pametni telefon ali televizijo?

Imaš nekaj minut na dan,
ki si jih lahko vzameš za Boga?

Si želiš letošnji post preživeti
na poseben način?

Poznaš akcijo

#deliJezusa?

Blagor ti!

O blagih bodo v tem postu razmišljali naključni mimoidoči, duhovniki in pričevalci, ki bodo posamezen blagor podkrepili z osebno izkušnjo.

Vse to vsak postni ponedeljek, sredo, petek in nedeljo na spletni strani Pridi.com, Facebooku, Youtubu in Exodus TV (7:40, 13:40 in 19:40). #deliJezusa
Začnemo 27. februarja!

Ekipa #deliJezusa

#deliJEZUSA

»Nobelova nagrada za misijonarje« Kustodiji Svete dežele

Kustodija Svete dežele je za leto 2016 prejela nagrado Cuore Amico. Podelitev nagrad je bila 22. oktobra 2016 v Brescii v Italiji.

»Nobelovo nagrado za misijonarje«, ki jo podeljuje združenje Cuore Amico Onlus, so prejeli redovniki, redovnice in laik: Kustodija Svete dežele, Kongregacija misijonark krščanske ljubezni in Enrico Rigosa, ki vodi operacijo Mato Grosso. Med prisotnimi na podelitvi nagrad so bili med drugimi tudi predstavniki civilnih oblasti, p. Carlo Tartari, predstavnik breškega škofa, in mons. Bruno Foresti, upokojeni breški škof.

»Podelitev nagrade Amico Cuore ima namen,« je dejal p. Flavio Dalla Vecchia, predsednik združenja Cuore Amico, v svojem uvodnem govoru, »da podpira in tudi ozavešča o misijonski dejavnosti Cerkve. Naj vas spomnim, kaj je bistvo nagrade: gre za osvetlitev misijonske dejavnosti Cerkve, da je ne bomo čutili kot nekakšno vrhunsko delo, ampak kot izraz odgovornosti, ki jo ima celotna Cerkev z opravljanjem svoje misijonske razsežnosti.« Ob deseti obletnici združenja so se spomnili pobudnika nagrade, p. Maria Pasinija, ki je bil pobudnik za to »misijonarsko Nobelovo nagrado«, ki jo podeljujejo vsako leto, od leta 1990 naprej.

Kustos v Sveti deželi, p. Francesco Patton, je dejal: »Ta nagrada nam pomaga, da opravljamo svoje poslanstvo s poudarkom lajšanja revščine, trpljenja in stiske.« Med podelitvijo nagrad se je p. Francesco Patton osredotočil na

predstavitev aktivnosti v Kustodiji in poudaril dva pomembna vidika: predanost delom usmiljenja s pomočjo ljudem, ki jih je prizadela vojna, in predanost delu v šolah kot praktičen in v prihodnost usmerjen način delovanja za ustvarjanje miru.

Kot priznanje za dela usmiljenja je bratstvo Cuore Amico Onlus nagradilo vsakega prejemnika s 50 tisoč evrov. Misijonark krščanske ljubezni, ki jih je ustanovila sv. mati Terezija, so povedale, da bodo sredstva namenile za materialno in duhovno podporo ljudem v stiski v nekaterih državah centralne Afrike. Enrico Rigosa, laik, ki vodi operacijo Mato Grosso, bo uporabil sredstva za zapornike v šestih moških, ženskih in mladoletnih zaporih v Limi v Peruju. Kustodija Svete dežele pa bo znesek, ki ga je prejela, namenila za podporo socialnega dela, povezanega z njenim delovanjem.

Alep je osvobojen, vendar je pravi mir še vedno daleč

Vojaki ne morejo ustvariti miru, ampak lahko le zmagajo v vojni. Potrebujemo politiko zagotavljanja miru, ki je zdaj ni, in tako sploh ne vemo, kaj se bo zgodilo.«

S temi besedami je novoizvoljeni apostolski upravitelj Latinskega patriarhata v Jeruzalemu, Mons. Pierbattista Pizzaballa, pred kratkim opisal trenutni položaj v Alepu.

Medtem ko je Alep osvobodila sirska vojska, so novice iz mesta nejasne. Položaj je še vedno negotov in veliko ljudi še vedno živi v nevzdržnih razmerah.

Frančiškanski bratje iz Kustodije Svete dežele so nam poslali sliko, ki prikazuje

topovski izstrellek na cesti: to pomeni, da boji še niso končani. »Vprašanje časa je,« nam pišejo, »vendar je še vedno veliko strahu med nami,« ker situacija ni jasna. Tako kot ta topovski izstrellek na ulici je vojna pustila in še vedno pušča globoke brazgotine v Alepu.

Nagradna številčnica

Poiščite besede, ki jih zahtevajo opisi, in njihove črke pripišite k številkam. Črke nato prenesite v lik. Ob pravilni rešitvi boste v vodoravnih vrstah prebrali citat Pridigarja iz Svetega pisma stare zaveze (Prd, 11, 4), ki se nanaša na vreme.

- 1 2 3 4 5 = visoka stavba z majhno tlorisno površino,
stoječa samostojno ali kot sestavni del drugih stavb,
6 7 8 = železov oksid, rjavkasta prevleka na železnih predmetih,
ki nastane zlasti zaradi delovanja vlage,
9 10 11 12 = ime slovenskega pisatelja,
rojenega v Zakojci pri Cerknem (France, 1890--1970),
13 14 15 16 = žganje z okusom po brinovih jagodah,
17 18 = avtomobilska oznaka glavnega mesta Hrvaške.

Sestavila: *Franciška Pavlič*

12	13	3	6	5	8	17	15	16
8	11	10	2	10	6	16	10	1
10	7	10	12	13	3	6	18	4
10	13	8	16	8	3	9	4	8
12	10	16	10	14	8	16	7	10

Pravilna rešitev iz prejšnje številke se glasi:

Luna, zvezde, sonce!

Na uredništvo ste poslali 21 pravih odgovorov.
Hvaležni smo vam za vaše vztrajno sodelovanje.

Tokratni nagradjenci so:

1. nagrada: **Marija Čermelj**, Poklukarjeva 20, SI-1000 Ljubljana.
2. nagrada: **Vinko Koren**, Magozd 4, SI-5222 Kobarid.
3. nagrada: **Antonija Mikelj**, Zoisova 5, SI-4000 Kranj.

Čestitamo!

Rešitve pošljite na uredništvo Brata Franciška (Ul. škofa Maksimilijana Držičnika 7, SI-2000 Maribor) do 1. aprila 2017. Čakajo vas naslednje nagrade:

1. nagrada: Milan Bizant, Med svetlobo in senco;
2. nagrada: Revija Magnificat;
3. nagrada: 3 kompleti razglednic Sončna pesem.

Javier Garrido

Rožice sv. Franciška

na novo prebrane in premišljene (28)

XXVIII.

O zamaknjenju, ki je prišlo nad brata Bernarda, da je od jutra do devete molitvene ure ostal brez zavesti.

Koliko milosti je Bog pogosto podelil evangelijskim ubožcem, ko so iz ljubezni do Kristusa zapustili svet, nam priča brat Bernard Kvintavalski. Po svojem vstopu v red svetega Franciška je bil ob premišljevanju nebeških reči zelo pogosto zamaknjen v Boga.

Med drugim se je pripetilo, da je bil nekoč v cerkvi pri maši, ko se je z vso dušo zatopil v Boga, tako zamišljen in zamaknjen v premišljevanje, da med povzdigovanjem ni opazil ničesar ne poklekniti niti si potegniti kapuce z glave, kakor so storili drugi; pač pa je, ne da bi trenil z očesom, stal strme in neobčutljiv od jutra do devete molitvene ure. Po molitvi none se je zavedel, hodil po samostanu in klical z glasom, polnim začudenja: "O bratje! O bratje! O bratje! Ni ga v teh krajih tako velikega ne tako plemenitega človeka, ki bi mu bila obljubljena prelepa palača polna zlata in bi mu ne bilo lahko nositi vreče gnoja, da bi si pridobil ta tako dragocen zaklad."

Ta nebeški zaklad, obljubljen tistim, ki ljubijo Boga, je brata Bernarda tako prevzel, da je petnajst let neprestano hodil z duhom in obrazom obrnjenim v nebo. V tem času se ni pri mizi nikdar do sitega najedel, četudi je od vsega, kar so mu predložili, nekoliko poskusil; zakaj rekel je, da ni popoln post, če človek ne je tistega, kar mu tekne: pravi post je to, če kdo ne je tega, kar mu diši.

Na ta način se je povzpел do take jasnosti in bistrosti razuma, da so se celo učenci duhovniki obračali nanj, da jim je razlagal težavna vprašanja in zamotana mesta iz Svetega pisma; in on je razrešil vse težave. Ker je bil njegov duh povsem prost in ločen od zemeljskih stvari, je plaval kot lastovka na višavah premišljevanj, tako da je nekoč dvajset, drugič pa trideset dni bival sam samcat na vrhovih najvišjih gora, zatopljen v premišljevanje božjih reči. Zato je pripovedoval brat Egidij o njem, da drugim ljudem ni bil podeljen dar, ki je bil dan bratu Bernardu Kvintavalskemu: da bi se kot lastovke hranili med letenjem.

In zaradi te velike milosti, ki jo je imel od Boga, se je sveti Francisek rad in pogosto pogovarjal z njim, podnevi

in ponoči; in večkrat so ju našli, da sta – zamaknjena v Boga – vso noč prečula v gozdu, kjer sta se shajala, da bi se pogovarjala o Bogu, ki je blagoslovljen na vse večne čase.

V hvalo Jezusu Kristusu in ubožcu Frančišku. Amen.

Posodobljeni prevod Alojzija Resa

Premišljevanje

Pred nami je zgled krščanske popolnosti, ki prežema Rožice. Če pa ga primerjamo z evangelijem, ...

Teza: »Bog podeljuje velike milosti ubožcem, ki zapustijo svet iz ljubezni do Kristusa.« Kaj pa tistim, ki ne zapustijo sveta?

»Svetost, posvečanje molitvi in mistični pojavi so eno in isto.« Je v tem

pravo duhovno razločevanje?

Askeza se osredinja na odpoved željam čutov in tudi na odrekanje potrebnim rečem. Ali se pod vsem tem ne skriva zamaskirani duhovni napuh? Jezusa so etiketirali kot »pijanca in požeruha, prijatelja grešnikov.«

Res je, da Bog včasih nakloni »vlito spoznanje«; ni pa težko odkriti polemičnega ozadja te oznake.

V tem poglavju mi je najbolj všeč primerjava z lastovkami. Resnično bi jaz dodal še druge njihove lastnosti ...

In znova se zgodi, da duhovno prijateljstvo med Frančiškom in Bernardom nedvomno omili pretiravanja podaljšanih nočnih ekstaz.

Pregledal in odmeve prevedel

br. Miran Špelič.

Se nadaljuje

Novice iz svete dežele

V Damasku frančiškani vrata odpirajo vsem

Sirija je bila vedno mozaik kultur in ne bomo dovolili, da bi vojna to uničila,« so potrdili frančiškani Kustodije v Damasku, ki pomagajo najrevnejšim po svojih najboljših močeh.

V frančiškanski cerkvi v bližini Tomaževih vrat v Damasku kupola še vedno nosi znake nedavnih bombnih napadov. P. Bahjat Karakach, predstojnik samostana, je čudežno ušel eksploziji, ki je poškodovala svetišče. Župnijski dom, kjer živita skupaj s p. Antoinom Louxom, je prva postaja na našem potovanju po Siriji.

Skozi okno je moč videti posledice uničujoče vojne v sirski prestolnici in ponoči je od časa do časa v daljavi še slišati bombne napade, kar preprečuje miren in globok spanec. Vendar pa se je položaj precej izboljšal v primerjavi s prejšnjimi meseci. V večernih urah je velik del starega mestnega jedra že razsvetljen in tisti, ki želijo iti ven, lahko to storijo, se sprehodijo po mestu ali gredo s prijatelji na pijačo. Na starodavnih ulicah prve prestolnice kalifata še vedno lahko vidite čudesa preteklosti. Med njimi so kraji, ki so dragoceni za kristjane po vsem svetu.

Spominski kraj svetega Pavla je še eno pomembno mesto delovanja Kustodije Svete dežele v Siriji. Stara rimska cesta je na mestu, kjer je po izročilu sveti Pavel padel s konja (napis se glasi *locus Traditionalis conversionis S. Pauli Apostoli*), eno izmed področij, ki jih varujejo frančiškanski bratje. Pred vojno je Sirijo obiskovalo na tisoče romarjev. Danes ni več nobenega sledu o milijonu turistov, ki so vsako leto v povprečju obiskali dr-

žavo. Bratje so tam že stoletja v imenu in kot predstavniki Katoliške cerkve, da bi varovali svete kraje po vsej Siriji.

Poleg te dejavnosti p. Bahjat pojasni, kako bratje precej časa posvečajo nudenju pomoči tistim, ki so bili v vojni nepopravljivo prizadeti. Njihovo delo v Damasku je podprlo združenje Pro Terra Sancta. »To zimo smo razdelili 800 jop za otroke, ki niso imeli ničesar, s čimer bi se pokrili.« Revščina je v Damasku res velika. In čeprav so ljudje začeli dihati, nadloge, s katerimi se soočajo mnogi, ostajajo. Vendar se frančiškani niso umaknili. »Podpiramo vrtec, ki sprejema otroke revnih družin, in začeli smo tudi projekt za tiste, ki imajo največje psihološke težave.« Sestra Lole, ki vodi vrtec poleg svetišča Spreobrnjenja sv. Pavla, nam je pripovedovala zgodbe o otrocih, ki so bili rojeni med vojno:

»Nekateri od njih prosijo za dvojno porcijo jutranjega prigrizka, vendar ne jedo ničesar, ker želijo hrano nesti domov staršem, ki nimajo dovolj hrane. Njihove risbe večinoma predstavljajo rakete in tanke. Stari so štiri ali pet let in bilo bi prav, da bi njihove risbe prikazovale nekaj povsem drugega.« Najbolj prizadeti so muslimani. Živijo v stalnem konfliktu,« je nadaljeval p. Bahjat, »ki ga ne moremo niti začeti razumeti, pre-

magati pa ga je skoraj nemogoče, kar je potem razlog, da je tako težko pobegniti od vsega tega zla.« Toda p. Raimond Girgis ne dela razlik, ko kdo pride prositi pomoči. »Pomagamo vsakomur, ki prosi za pomoč. Sirija je bila vedno mozaik kultur in ne bomo dovolili, da bi vojna to kulturno pestrost uničila.«

Model sobivanja, ki ga predlagajo bratje, je edini način za nov začetek v državi, ki sta jo raztrgala sovraštvo in nasilje. Kot je rekel tudi kardinal Mario Zenari, apostolski nuncij v Siriji: »Odprtost do drugih je naša vizitka in je edini način, da lahko kaj naredimo. Moramo nadaljevati v tej smeri; to so vrata naša odrešitve. Smo sol zemlje v tej državi.«

Bratstvo in edinost: kristjani molijo v Jeruzalemu

Padre Nostro, Abana, Oče naš, Notre père, Vater Unser, Nuestro Padre. Isto je bilo izraženo v številnih jezikih, na različne načine, z dlanmi obrnjenimi navzgor in z razprostrtimi rokami. Teden molitve za edinost

kristjanov v cerkvah v Jeruzalemu je zbral vernike iz vseh krščanskih veroizpovedi in vsak je na svoj način izrekal Gospodovo molitev. To je bil le eden izmed najbolj pomembnih trenutkov praznovanja, ki je potekalo od 21. do 29. januarja, teden dni po uradnem datumu, tako da so armenski kristjani lahko praznovali Gospodov krst. »Kristusova ljubezen nas priganja« (2 Kor 5,14-20) je bila letošnja tema srečanja.

Prisotni so bili mnogi verniki, predstavniki različnih cerkva, tudi precej laikov. Predstavniki različnih krajev, ljudje iz različnih okolij, vendar je vse združevala molitev k Bogu za edinost kristjanov. Zavedanje, da je prvi korak k edinosti odprtost do drugih, je vse cerkve v Jeruzalemu devet dni združevalo v skupnem pogovoru z Bogom, skupaj so brali Sveto pismo, skupaj molili očenaš in delili znak miru drug z drugim. V trenutku podelitve znaka miru in sprave je bilo med predstavniki krščanskih skupnosti zelo čustveno ozračje v prepričanju, da je resnični Kristusov mir zajel vse prisotne.

Teden se je začel 21. januarja na Božjem grobu z grško pravoslavno skupnostjo v prisotnosti nadškofa Theophanesa, ki je razložil pomen liturgije in obredov, ki so potekali tam. Naslednji dan so molitev vodili predstavniki anglikanske cerkve in častiti Suheil Dawani je pridigal v nabito polni cerkvi svetega Jurija. V pridrušeni svetlobi soja sveč so Armenci peli svoje pesmi 23. januarja v katedrali svetega Jakoba. »Edinost kristjanov ne pomeni, da delijo isti jezik in enako bogoslužje, saj je lepota v raznolikosti,« je dejal p. Martiros Cevian.

V luteranski cerkvi Odrešenika so se k trenutku molitve zbrali vsi. Vsi predstavniki krščanske skupnosti so bili zbrani skupaj s protestantskimi pastirji, moškimi in ženskami, ki so družno stopali v procesiji. Beseda škofa Muniba Younana je bila zelo močna, ko je spomnil na papežev sodelovanje pri proslavah ob 500-letnici reformacije: »Kdo bi si lahko to zamislil? Ker vidimo, da je Sveti Duh nelogičen in nepredvidljiv, je nemogoče predvideti, kaj se bo zgodilo v prihodnje. Samo zato, ker za zdaj ne moremo skupaj prejeti obhajila, to še ne pomeni, da do tega ne bo prišlo.«

25. januarja je molitev za edinost kristjanov potekala v cerkvi sv. Odrešenika, ki pripada Kustodiji Svete dežele, kjer je imel nagovor tamkajšnji župnik, p. Al Nerwan Al-Banna. Naslednji dan, 26. januarja, so v dvorani zadnje večerje ekumenski zbor vodili benediktinci iz opatije Dormitio skupaj s študenti teologije, in p. Elias Pfiffi je govoril o krščanskih cerkvah in edinosti. Več molitve je bilo naslednji dan v koptski

pravoslavni cerkvi svetega Antona, kjer so pesmi peli Kopti in Sirci in kjer je imel homilijo častiti p. Antonios.

Veselje etiopskih kristjanov 28. januarja se je prelilo v pesmi in ples ob pomoči ritma bobnov. V etiopski cerkvi v Jeruzalemu je molitev za edinost kristjanov potekala v amharščini in arabščini, vodil pa jo je nadškof Abune Enbakom. Ob koncu tedna pa je v grški katoliški cerkvi Marijinega oznanjenja nadškof Joseph-Jules Zere dejal: »Ta edinost med nami je izvir vode, ki lahko pogasi žejo tistih, ki ji žeja po veri v enega in živega Boga in po Jezusovi odrešitvi, ki nam je daroval Svetega Duha, tako da se lahko izpolni prošnja Jezusove molitve k Očetu, da bodo vsi eno v njem.«

Ob koncu vsake molitve je bil predviden tudi čas za druženje s hrano in pijačo. To je bil teden, ki je potekal v imenu bratstva. Kot da bi se apostoli (Peter, Jernej, Andrej, Janez, Matej itd.) po tolikih letih potovanja po svetu spet zbrali v Jeruzalemu, kjer so hodili, molili in jedli skupaj pred odhodom od tam. V teh devetih dneh so ponovno sprejeli vse Gospodove učence in vsak je v svojem lastnem jeziku, z nasmehom, stiskom roke, v kosu kruha in kozarcu vina, piškotku in skodelici kave izmenjal kretnji miru.

**Darovi za Sveto deželo
(december 2016-januar 2017):
1. 12. 2016 – 31. 1. 2017**

Zlatko Mikulan	5,00 €
Milka Zobec Klun	5,00 €
Hilda Belak	5,00 €
Magda Coho	5,00 €
Marija Wies	10,00 €
Franjo Buzzi	10,00 €
Milan Čavnik	10,00 €
Tončka Zalaznik	10,00 €
Marko Alič	10,00 €
Primož Zupan	10,00 €
Štefanija Lesjak	10,00 €
Vera Golob	10,00 €
Anton Bambič	10,00 €
Danilo Vidic	10,00 €
Zofija Vidic	10,00 €
Ana Škorjanc	10,00 €
Meta Zupančič	10,00 €
Marija Vuk	10,00 €
Tončka Narobe	10,00 €
Sonja Cuderman	10,00 €
Meta Novak	10,00 €
Ana Glavan	10,00 €
družina Oblonšek	10,00 €
Marija Pavlovčič	10,00 €
Frančiška Turk	10,00 €
Janos Hack	10,00 €
družina Levičnik	15,00 €
Roman Lenassi	15,00 €
Cecilija Kavčič	20,00 €
Ana Žigon	20,00 €
Gašper Blažič	20,00 €
Marija Posel	20,00 €

Donatorji pri kolesarjenju v letu 2016

Kolesarjenje smo ob lastni udeležbi izvedli s tudi pomočjo naših darovalcev, ki so se darežljivo odzvali na naše prošnje. Naj bo na tem mestu ponovno zahvala in morda tudi namig, da se bomo tudi letos znova odpravili s kolesi kam po svetu. Hvaležnost je vedno tudi nova prošnja.

ADRIA
Življenje v gibanju

KRKA

silco

ARVAJ
1956

MESARIJA
KALAN

Mercator

Zimsko potovanje v Skandinavijo 2017

Mar ti ni dovolj mrzlo v teh dneh, da rineš še v hujši mrz na sever?, se je te dni oglasil eden sobratov. Kot da bi tega sam ne vedel, sem si mislil. In ravno eno leto je mimo, ko sem bil v Rusiji za pravoslavni božič. Tudi med minus 30 in minus 40, ampak me ni bilo konec.

Zima me od nekdaj privlači, ker je tako zelo drugačna od ostalih letnih časov. Spominjam se članka v časopisu Süddeutsche Zeitung, ko je neki Afričan (morda pa kar Evropejec, kdo ve?) opisoval zimo v Evropi. Ljudem se kadi iz ust, in namesto da bi se greti za pečjo, hodijo po vati (snegu), po steklu (ledu) in strašno uživajo. Spominjam se tega

članka kot silno simpatičnega opisa nas v Evropi, ki v zimi celo uživamo, Afričan se je pa le čudil.

Tako sem si zadal raziskovalno nalogo, da pripravim poletni podvig v Skandinavijo z vlakom in ladjo Hurtigruten. Z Društvom imamo že kar nekaj zgodovine na tem področju, vendar v kombinaciji z letalom. Ker so pa evropske železnice tako zelo naklonjene popotnikom z vozovnico Interrail, je potrebno zadevo izrabit.

V nedeljo, 15. 1. 2017, sem po praznovanju 40-letnice p. Tadeja Ingliča začel raziskovalno potovanje. Začel bi ga lahko v Ljubljani, vendar gre za popoldanski vlak, ki pelje le do Beljaka in lovi vlak RJ 100 z odhodom ob 17.14 in ga navadno ne ujame, zato sem se z avtom peljal kar do Celovca. Ob železnici so prosta parkirišča in ni nobenih težav.

Oton Naglost	20,00 €
Marija Stanovnik	20,00 €
Silvana Konjc	20,00 €
Alojzij Goličnik	20,00 €
Cecilija Kavčič	20,00 €
Stanislav Bizjak	20,00 €
Kristina Šajn	20,00 €
Dragica Čavlovič	20,00 €
Jožica Ahaj	20,00 €
Tina Podgoršek	20,00 €
Ernest Gungl	20,00 €
Andrej Arko	20,00 €
Ana Kozlin	20,00 €
Jožefa Zupančič	20,00 €
Marjeta Humar	20,00 €
Frančiška Ogrinec	20,00 €
Marija Knez	20,00 €
Tilka Šteblaj	20,00 €
Darinka Vidmar	20,00 €
Kamila Bonutti Hajdinjak	20,00 €
Gašper Blažič	20,00 €
Ivanka Lipar	20,00 €
Irena Cimperman	20,00 €
Jasna Šramel Vilhar	20,00 €
Marija Žižek	20,00 €
Katarina Pevec Stanjko	20,00 €
Janez Butala	20,00 €
Amalija Lavre Gjerkeš	20,00 €
Alojzija Bajc	20,00 €
Andrej Orel	25,00 €
Milena Goršič	25,00 €
Anton Suhadolc	25,00 €
Franc Turk	30,00 €
Marija Stibilj	30,00 €
Milena Vidmar	30,00 €

Treba pa je računati kar s krepko uro vožnje preko Ljubelja, sicer je zamuda tu. Točno šest minut pred odhodom vlaka sem prispel, seveda ob redni kontroli dokumentov na Ljubelju. Sreča, da ni bilo potrebno natikati verig, drugače bi mi pa vlak pobegnil.

V prvi etapi se bom podal do Münchna, tam vzel nočni vlak za Hamburg in naslednji večer bom v Göteborgu na Švedskem, kjer sem se najavil kot popotni gost pri Zvonetu Podvinskem, ki je tam dušni pastir za Slovence kar po celi Švedski. Sam se imenuje vagabund, ker kar naprej nabija kilometre, da bi zbiral slovensko občestvo po švedskih prostranstvih.

Pri njem prenočim in naslednji dan zjutraj me vlak potegne do norveške prestolnice in od tam naprej do Bergna, kjer ladja Hurtigruten vsak večer začenja dvanajstdnevno pot na sever do Kirkenesa na ruski meji.

Podobne delne poti sem sam ali s skupino že večkrat naredil v različnih letnih časih, tokrat pa v hudi zimi. Posebej me vleče vlak med Oslom in Bergenom, ko železnica preči celoten južni skandinavski masiv na višini prav blizu

dveh tisočakov, Myrdal, kjer je odcep najbolj strme normalno široke proge v Evropi, ko se spusti do Sognefjorda. Že samo ta del bi bil vreden raziskovanja za nekaj dni.

Vozna karta Interrail ima svoje zakonitosti. Upokojenska cena je vedno še posebej ugodna, če je pa karta kupljena še v akciji, potem pa stane samo 202 EUR; za 5 vozniških dni v trajanju 15 koledarskih dni. Začetek dneva se šteje zvečer od 19h dalje za naslednji dan, kar pomeni, da je vozni dan dolg kar 29 ur. Ker je pa vlak odpeljal ob 16.42, sta zmanjkali dve uri ali pa bi potrošil cel dan. To bi se pa na koncu poznalo, ker bi mi en dan zmanjkal. Rešitev je v dodatni karti »Sparschiene«, ki je pa smešno poceni, če jo kupiš pravi čas. Torej od Celovca do Salzburga za 9 EUR. Tam bo pa ura že več kot 19h in bom začel koristiti Interrail z datumom 16. 1. Vse do konca poti bo ta karta zadoščala. Ne vem še, ali bo v Nemčiji potrebno kaj doplačati za vlak ICE, nocoj pa gotovo ne, ker pa imam iz Münchna že karto za spalnik vse do Hamburga. Od tam naprej so pa načrtovani vlaki kategorije IC.

München v nedeljo zvečer

Kot švicarska ur'ca točen prihod. Na münchenski postaji običajen nedeljski večerni živžav. Ena bela klobasica in žemljica se spodobi in na vrh se razlije še eno pivo. To je bavarska izkaznica, da se prijaviš ob prihodu. Odhod vlaka za Hamburg spet po voznem redu, prihaja združen iz Innsbrucka in Dunaja in se potem združi z avtovlakom Hamburg-Altona. Spalnik je elegantna zadeva. Na vrhu v kupeju je sopotnik že počival. Na postelji pa cela reč: steklenička penečega vinca, dve vodi, brisača, čepki za ušesa, pa sok in še neka hrustljivost. So pa avstrijski vagoni odlična zadeva. Odkar so Nemci ukinili spalne vlake, je zadevo za Nemčijo prevzela avstrijska ÖBB. Potem še naročilo za zajtrk zjutraj. Na listu se obkroži 6 sestavin po izbiri, vsaka naslednja pa je 1,20 €. To bo zjutraj ob uri strežnik prinesel kar v kupe.

Proti jutru so bili daljši postanki. Sporočeno je bilo, da so tehnične narave, vendar nič usodnega.

p. Peter

Celoten potopis si lahko preberete na:
www.franciskani.si/zbj/revija_BF/Zimsko-potovanje-v-Skandinavijo

Martina Orožen	30,00 €
Irena Saksida	30,00 €
Emil Drev	30,00 €
Nikolaj Malalan	30,00 €
Danica Dobrovoljc	30,00 €
Rozalija Kukar	30,00 €
Jožica Možina	30,00 €
Tatjana Komel	30,00 €
Janez Grošelj	30,00 €
Ivan Žitnik	40,00 €
Peter in Mira Frelj	40,00 €
Marijan Jovanovski	50,00 €
Andreja in Stane Tičar	50,00 €
Silvana Šivic	50,00 €
Nuša Varl	50,00 €
Cvetko Valič	50,00 €
Marija Car	50,00 €
Nikolaj Stolcar	50,00 €
Marija Majda Zupančič	50,00 €
Katarina Kristan	50,00 €
Franc Klemenčič	50,00 €
Vlasta Globevnik	60,00 €
Nika Beravs	60,00 €
Milan Prezelj	80,00 €
Jože Oblak	100,00 €
Joško Fajdiga	100,00 €
Ljudmila Gorenc	100,00 €
Škofija Novo mesto	278,00 €
Agencija Trud	1.000,00 €
Škofija Celje	8.009,00 €
SKUPAJ	11.732,00 €

Romarska pot brezjanske Marijine podobe

**v Torreciudad (Španija)
z obiskom Lurda in La Salette (Francija)
21. - 26. april 2017**

Prihodnje leto v aprilu bo prenos kopije podobe Marije Pomagaj z Brezij v svetišče v Španiji – TORRECIUAD, kjer bo nameščena v kapeli milostnih podob z vsega sveta. Ob tej priliki bo romanje z Marijino podobo kot spremstvo naše narodne ikone v Španijo, Lurd in La Salette. Zaželeno so tudi narodne noše. Slovesnost izročitve Marije Pomagaj bo tam na belo nedeljo 2017.

PROGRAM:

1. dan, petek, 21. 4. 2017: ob 5h romarska sveta maša ob odhodu v Ljubljani na Viču. Ob 5.35 odhod avtobusov proti Italiji, s potrebnimi vmesnimi postanki, do Provanse. Namestitev in večerja.

2. dan, sobota, 22. 4.: zgodnji zajtrk in nadaljevanje poti proti Kataloniji z vmesnimi postanki. Popoldne prihod v TORRECIUAD, namestitev, obisk in ogled svetišča, sveta maša, večerja in počitek.

3. dan, 23. 4. (bela nedelja): dopoldne med sveto mašo slovesnost izročitve podobe Marije Pomagaj v Torreciudadu. Popoldne odhod proti LURDU. Zvečer namestitev v Lurdu, večerja, rožni venec in procesija, počitek.

4. dan, ponedeljek, 24. 4.: dan za Lurd – sveta maša, obiski Bernardkinih postaj v Lurdu, križev pot, čas za osebno molitev, večerja, rožni venec, procesija, počitek.

5. dan, torek, 25. 4.: sveta maša in odhod iz Lurda proti svetišču LA SALETTE v francoskih gorah v bližini Torina. Namestitev in večerja, molitev, počitek.

6. dan, sredo, 26. 4.: sveta maša v svetišču in odhod proti domu mimo Torina s prihodom v poznih večernih urah.

Cena romanja: 580 EUR (pri udeležbi 40 oseb, če jih je manj, je dodatek 40 EUR).

V ceno je vključeno:

- ✎ avtobusni prevoz na celotni poti,
- ✎ polpenzion 4x in v Lurdu polni penzion,
- ✎ nezgodno zavarovanje TUJINA,
- ✎ vodstvo in organizacija.

Prijava je sprejeta, ko je poravnan prvi del – 200 EUR. Ostalo mesec dni pred odhodom.

Doplačilo za enoposteljno sobo 100 EUR.

Ob prijavi potrebujemo:

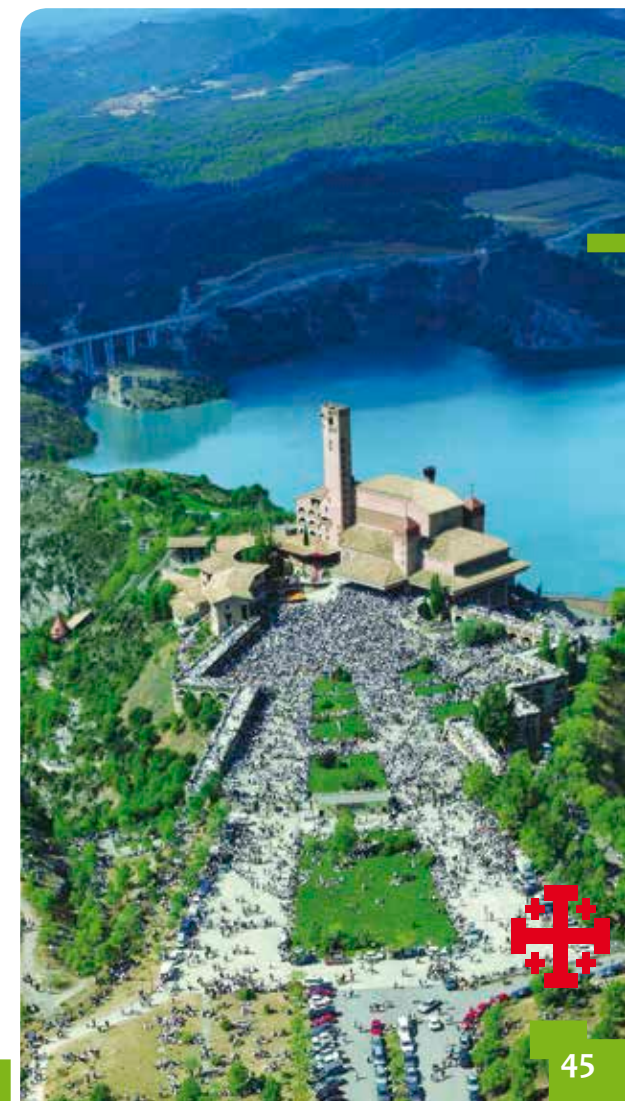
- ✎ priimek in ime
- ✎ rojstni datum
- ✎ naslov
- ✎ kontakt – telefon in e-naslov

Za romanje potrebujete veljaven osebni dokument.

Prijave sprejema:

- ✎ Romarski urad Brezje
- ✎ Društvo prijateljev Svete dežele (prijavnica)

Program pripravil p. Peter Lavrih

Tri severne prestolnice

**STOCKHOLM – TALIN – HELSINKI
POLEG TEGA ŠE HAMBURG
IN KOEBENHAVN
OD 14. DO 21. MAJA 2017
Z VLAKOM IN LADJO**

Severni del Evrope, Baltik in Skandinavija, je vedno privlačen, pa naj bo pozimi, ko se tam prikazuje *aurora borealis*, ali poleti, ko so tam »bele noči«. Tokrat smo izbrali mesec maj, ko se tam pomlad ravno prebuja in so ostanki zime še vidni. Ker smo navdušeni okoljevarstveniki, bo javni prevoz z vlakom in ladjo in kakšen korak peš zelo presenetljivo romanje. Ta del Evrope je versko pretežno protestantski in tudi pravoslaven zaradi ruskega vpliva v preteklosti. Vse to bodo naša navdušena odkrivanja. Seveda pa se bomo ustavljali tudi v katoliških svetiščih in tam darovali sv. mašo. Tudi srečanje z našimi rojaki v Hamburgu bo svojstveno doživetje.

PROGRAM:

1. dan, 14. maj 2017, nedelja:

Odhod z vlakom iz Ljubljane ob 23.55 z ležalniki do Münchna.

2. dan, 15. maj, ponedeljek:

Zjutraj v Münchnu nadaljevanje do Hamburga in naprej do Malmöja na Švedskem. Večerja, prenočevanje v hotelu.

3. dan, 16. maj, torek:

Zgodaj vlak za Stockholm. Prihod kmalu popoldne, ogled mestnega jedra, odhod v пристanišče, vkrcanje na ladjo Tallink ob 16.30 – kabine po 4, odhod ob 17.30, večerja, plovba v Talin.

4. dan, 17. maj, sredo:

Po zajtrku na ladji ob 10.00 prihod v Talin – prestolnico Estonije, ki je na zgornjem delu baltskih držav. Namestitev v hotelu, nadaljevanje ogleda mestnega jedra, mestnih znamenitosti, sv. maša, večerja v hotelu.

5. dan, 18. maj, četrtek:

Jutro v Talinu. Po zgodnjem zajtrku odhod na ladjo za Helsinke, prestolnico Finske. Dve uri vožnje in smo na Finskem. Sv. maša v katoliški stolnici v Helsinkih, dopoldne ogledovanje znamenitosti, spomenik skladatelju Sibeliusu, protestantska katedrala, vsekana v živo skalo, popoldne vkrcanje na ladjo, kabine po 4 postelje, večerja na ladji, plovba v Stockholm.

6. dan, 19. maj, petek:

Jutranji pristanek v Stockholmu, odhod z mestno železnico na postajo in z vlakom proti Hamburgu s poznim prihodom. Prenočevanje v Hamburgu (večerja v lastni režiji – bo pa kosilo naslednji dan).

7. dan, 20. maj, sobota:

Po zajtrku ogledovanje Hamburga. Sv. maša s Slovenci, ki tam živijo. Nova

filharmonija s simpatičnim nazivom »Elphi«, mestno jedro, kosilo, zvečer na vlak ob 20.29 in vožnja do Münchna.

8. dan, 21. maj, nedelja:

Jutranji prihod vlaka v München. Nedeljska sv. maša na slovenski misiji, opoldanski odhod vlaka proti Ljubljani s prihodom zvečer.

Cena za program: 890 EUR. NOVO: 850,00 EUR. Upokojenci nad 60 let: 30 EUR popusta.

Način plačila: takoj ob prijavi 300 EUR, do 15. marca 300 EUR, ostalo do 15. aprila. Prijava je sprejeta, ko je poravnani prvi del.

V ceno JE všteto:

- ☞ vozovnica za vlak Interrail
- ☞ dodatki za hitre vlake
- ☞ 2x spanje na vlaku, 2x spanje na ladji
- ☞ 3x hotel
- ☞ nezgodno zavarovanje

Kadar je spanje v hotelu ali na ladji, je polpenzion (razen zadnjega spanja v

Hamburgu). Kadar je spanje na vlaku, je hrana v lastni režiji.

Dodatek za ENOPOSTELJNO sobo (kadar je prenočevanje v hotelu; na vlaku in ladji ni mogoče).

V ceno NI všteto:

- ☞ transporti po mestu
- ☞ pristanišče, postaja itd.
- ☞ hramba prtljage

Ob prijavi je potrebno navesti:

- ☞ priimek in ime (natančno tako kot je zapisano na vašem osebem dokumentu!)
- ☞ rojstni datum
- ☞ številka osebnega dokumenta (potni list ali osebna izkaznica)
- ☞ naslov, telefon, e-pošta.

Prijavite se lahko:

- ☞ preko spletne strani - tukaj
- ☞ po e-pošti: komisariat
- ☞ v pisarni Komisariata za Sveto deželo

Program sestavil:

p. Peter

PRIJAVE

po pošti, telefonu, na spletu ali e-pošti:

DRUŠTVO PRIJATELJEV SVETE DEŽELE V SLOVENIJI

Tržaška 85, 1000 Ljubljana, SLOVENIJA

Telefon: 01 24 44 250, GSM: 041 669 134

www.sveta-dezela.si

komisariat@rkcs.si

Mari Jože Osredkar OFM **BOŽJE RAZODETJE** **V BIBLIJI IN KORANU**

Judovstvo, krščanstvo in islam so tri monoteisticne religije, ki so imele in še imajo pomembno vlogo v zgodovini cloveštva. Vse tri temeljijo na razodetju enega Boga. Prva izmed treh monoteisticnih religij prepoznava dokončno Božje razodetje v Tanahu, druga v Svetem pismu, tretja v Koranu. To so svete knjige treh monoteisticnih religij, ki se prepletajo v mnogih skupnih vsebinah. Naš cilj je predstaviti, kako se prepletajo najpomembnejša besedila Svetega pisma in Korana.

format 16 x 23 cm
obseg 172 strani
cena 12 €

V PRIPRAVI PRI ZALOŽBI BRAT FRANČIŠEK:

Ilia Delio OSF
FRANČIŠKANSKI POGLED NA STVARSTVO

Predstavljeno lahko naročite na naslovu: **Založba Brat Frančišek**
Prešernov trg 4; 1000 Ljubljana; telefon: 01 2429312; faks: 01 2429313; e-mail: zbf@ofm.si
www.ofm.si/zbf/